

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. kesäkuuta 2018
(OR. en)

9615/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0212 (COD)

ECOFIN 553
UEM 226
CADREFIN 63
CODEC 939
IA 169

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	31. toukokuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 387 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 387 final.

Liite: COM(2018) 387 final

Bryssel 31.5.2018
COM(2018) 387 final

2018/0212 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustamisesta

{SEC(2018) 277 final} - {SWD(2018) 297 final} - {SWD(2018) 298 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Komission puheenjohtaja Juncker ilmoitti vuoden 2017 puheessaan unionin tilasta ja siihen liittyvässä aiekirjeessä, että komissio aikoo esittää konkreettisia ehdotuksia erillisen euroaluetta koskevan budjettikohdan perustamisesta EU:n talousarvioon. Tästä uudesta budjettikohdasta on tarkoitus kattaa muun muassa vakautusjärjestelyn menot. Tätä ajatusta käsiteltiin yksityiskohtaisemmin komission tiedonannossa ”Uudet talousarviovälineet unionin kehukseen vakaan euroalueen tueksi”¹, joka on osa aloitepakettia, jolla syvennetään Euroopan talous- ja rahaliittoa. Aloitepaketti perustuu etenkin viiden EU-johtajan 22. kesäkuuta 2015 antamaan kertomukseen² Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä ja talous- ja rahaliiton syventämisestä 31. toukokuuta 2017 laadittuun komission pohdinta-asiakirjaan³.

Talous- ja rahaliiton syventäminen ja EU:n rahoitusjärjestelmän nykyaikaistaminen ovat keskeisiä aiheita Euroopan tulevaisuudesta käytävässä keskustelussa, joka käynnistettiin komission 1. maaliskuuta 2017 antamalla valkoisella kirjalla⁴. Näitä aiheita korostettiin myös komission 28. kesäkuuta 2017 esittämässä pohdinta-asiakirjassa⁵ EU:n rahoituksen tulevaisuudesta. Nyt käsillä oleva tilanne tarjoaa mahdollisuuden esittää konkreettisia tulevaisuuteen suuntautuvia ehdotuksia sekä talous- ja rahaliiton tulevaisuudesta että siitä, miten EU:n rahoitusjärjestelmän avulla voidaan jatkossa vastata EU:n kohtaamiin haasteisiin.

Euroopan julkisesta taloudesta käytävän keskustelun keskiössä on EU:n tuoma lisäarvo. EU:n varat olisi käytettävä eurooppalaisten julkishyödykkeiden rahoittamiseen. Tällaiset hyödykkeet hyödyttävät koko EU:ta, eikä mikään jäsenvaltio pysty yksin tuottamaan niitä tehokkaasti. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan EU:n olisi toteutettava toimia silloin, kun niillä saadaan veronmaksajien rahoille enemmän vastinetta kuin jos toimet toteutettaisiin ainoastaan kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla.

Talous- ja rahaliiton syventäminen on hyvä asia sekä euroalueelle että koko unionille. Nykyistä tiiviimmin yhdentynyt ja tuloksekkaammin toimiva euroalue lisäisi vakautta ja vaurautta kaikkialla EU:ssa. Samalla varmistettaisiin, että Euroopalla on talouden alalla vankka asema maailmassa. Vakautusjärjestely on yksi uusista talousarviovälineistä, jotka esitettiin komission tiedonannossa. Sillä pyritään vastaamaan joihinkin erityistarpeisiin euroalueen jäsenvaltioissa ja SEUT-sopimuksen 140 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun valuuttaturssimekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa, jotka valmistautuvat euron käyttöönottoon. Samalla on pidettävä mielessä niiden laajemmat tarpeet ja toiveet EU:n jäsenvaltioina. Tavoitteena on myös nykyisten ja tulevien välineiden mahdollisimman suuri synergia. Komissio esittää uudet välineet toukokuussa 2018 osana vuoden 2020 jälkeistä EU:n monivuotista rahoituskehystä koskevia ehdotuksiaan.

Talous- ja rahaliiton syventäminen edellyttää määrätietoisia toimia yksittäisiltä jäsenvaltioilta sekä riittävää tukea EU:n talousarviosta ja politiikan koordinoituvuudelta. Vakautusjärjestelyn perustaminen on yksi uusi keino parantaa EU:n talousarvion käyttöä

¹ COM(2017)822 final, 6. joulukuuta 2018.

² ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely”, Jean-Claude Juncker, tiiviissä yhteistyössä Donald Tuskin, Jeroen Dijsselbloemin, Mario Draghin ja Martin Schulzin kanssa 22. kesäkuuta 2015.

³ COM(2017) 358, 28. kesäkuuta 2017.

⁴ COM(2017) 2025, 1. maaliskuuta 2017.

⁵ COM(2017) 358, 28. kesäkuuta 2017.

vahvistamalla toisistaan riippuvaisten talouksiemme kestäkykyä ja edistämällä näin taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Sekä euroalueen maissa että sen ulkopuolisissa maissa uudistusten toteuttamisessa ja ylöspäin tapahtuvassa lähentymisessä saavutettu edistys hyödyttää koko EU:ta.

Unionilla on varainhoitoasetuksessa esitettyjen edellytysten mukaisesti valtuudet ottaa lainoja ja myöntää niitä jäsenvaltioille rahoitustukena. Tämä koskee etenkin maksutasejärjestelyyn liittyviä lainoja, joilla tuetaan maksutasevaikeuksista kärsiviä euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita. Sama pätee myös Euroopan rahoituksenvakautusmekanismiin liittyviin lainoihin. Koska otto- ja antolainaus toteutetaan samoin ehdoin (back-to-back), lainoilla ei ole suoraa vaikutusta EU:n talousarvioon niin kauan kuin lainojen saajina olevat jäsenvaltiot hoitavat velvoitteensa.

EU:n talousarviolla on aina tuettu ylöspäin tapahtuvaa taloudellista ja sosiaalista lähentymistä, ja lainanantoon käytettävissä olevia EU:n tason resursseja on viime aikoina lisätty, jotta on pystytty puuttumaan ääritilanteisiin. Makrotalouden vakauttaminen ei kuitenkaan ole tähän asti ollut EU:n talousarvion nimenomaisena tavoitteena. Kriisivuosista saatu kokemus on kuitenkin osoittanut, että EU:n rahoitusjärjestelmän rakenne ja kattavuus eivät vielä täysin vastaa talous- ja rahaliiton erityistarpeita. Tämä pätee sekä euroalueen jäsenvaltioihin että euroalueeseen liittymistä valmisteleviin jäsenvaltioihin.

Euroalueen jäsenvaltioita olisi tuettava, jotta ne pystyisivät paremmin vastaamaan nopeasti muuttuviin taloudellisiin olosuhteisiin ja vakauttamaan taloutensa tilanteessa, jossa siihen kohdistuu laajoja epäsymmetrisiä häiriöitä. Tämän vuoksi olisi perustettava vakautusjärjestely. Koska euroalueella noudatetaan kaikkialla samaa rahapolitiikkaa, siihen kuuluvien jäsenvaltioiden käytettävissä ei enää ole samoja makrotalouspolitiikan välineitä kuin aikaisemmin. Jokainen euroalueen maa on erilainen, ja talouden koolla ja rakenteella on merkitystä sille, miten todennäköistä maan altistuminen häiriöille on. Kriisi toi selvästi esiin puutteet niissä keinoissa, joiden avulla euroalueen yksittäiset jäsenvaltiot voivat vaimentaa laajojen epäsymmetristen häiriöiden vaikutusta. Puutteiden seurauksena jotkin näistä jäsenvaltioista eivät enää saaneet valtion tarvitsemaa rahoitusta markkinoilta. Tämä johti useissa tapauksissa pitkittyneeseen taantumaa ja muihin jäsenvaltioihin kohdistuneisiin kielteisiin heijastusvaikutuksiin.

Edellä esitetyn perusteella ja jäsenvaltioiden suostumuksella on mahdollista kehittää EU:n tason talousarviovälineitä, joilla voidaan osaltaan tukea euroalueen vakautta ja joista on hyötyä myös koko unionin tasolla. Nämä välineet on suunniteltava siten, että ne ovat kaikilta osin synergiassa unionin laajempaan kehykseen sisältyvien talousarviovälineiden kanssa. Näin varmistetaan, että ne ovat toimivia ja tuloksekkaita ja että niillä saadaan veronmaksajien rahoille mahdollisimman paljon vastinetta. Lisäksi Euroopan vakaustmekanismi (EVM) tai sen oikeudellinen seuraaja Euroopan valuuttarahasto voisivat osaltaan tukea makrotalouden vakauttamista osakkaidensa eli euroalueen jäsenvaltioiden niin halutessa.

Ehdotettu asetus Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustamisesta on yksi niistä aloitteista, joilla vastataan komission tiedonannossa ”Uudet rahoitusvälineet vakaan euroalueen unionin puitteissa”⁶ esitettyyn pyyntöön perustaa vakautusjärjestely, jonka avulla voidaan lieventää epäsymmetristen häiriöiden vaikutuksia ja estää kielteiset heijastusvaikutukset. Vakautusjärjestely on suunniteltu euroalueen jäsenvaltioille, ja sen tulisi

⁶ COM(2017)822 final, 6. joulukuuta 2018.

olla avoin myös euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille, jotka ovat liittyneet valuuttakurssimekanismiin (ERM II) sen jäsenten myönteisen päätöksen nojalla.

Aloite toteutetaan ehdotuksena Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin toiminasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 175 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti. SEUT 175 artiklan kolmannessa kohdassa sallitaan yhteenkuuluvuuden lujittaminen perustamalla rahoitusväline rahoittamaan tukikelpoisia investointeja jäsenvaltioissa, joihin kohdistuu laaja epäsymmetrinen häiriö. Tämä toimi on tarpeellinen rakennerahastojen ulkopuolella, koska niissä ei ole erityisiä rahoitusvälineitä, joilla voitaisiin tukea makrotalouden vakauttamista ylläpitämällä julkisia investointeja laajojen epäsymmetristen häiriöiden sattuessa. Toimella ei myöskään rajoiteta unionin muussa politiikassa päätettyjen toimenpiteiden soveltamista.

Jäsenvaltioiden edun mukaista on luoda korkealaatuiset julkisten investointien hallinnointijärjestelmät ja -käytännöt ja ylläpitää niiden laatua. Tämän vuoksi ehdotusta on täydennetty liitteellä, jossa määritetään menetelmät ja perusteet tällaisten julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen arvioinnille. Tavoitteena on selvittää, miten niitä on vahvistettava, jotta voidaan parantaa julkisten investointien ja ehdotetusta välineestä potentiaalisesti myönnettävän tuen vaikuttavuutta.

Tänään annetussa ehdotuksessa komissio valtuutetaan myöntämään rahoitustukea jäsenvaltioille, joihin kohdistuu laajoja epäsymmetrisiä häiriöitä. Komissio ottaa lainoja rahoitusmarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta ja lainaa ne edelleen rahoitustukena jäsenvaltioille, jotta ne pystyvät jatkamaan tukikelpoisia julkisia investointeja. Lisäksi ehdotuksessa säädetään korkotuesta, jolla katetaan rahoitustukea saaneelle jäsenvaltiolle aiheutuneet korkokustannukset.

Komission päätös tarjota rahoitusvälineestä tukea edellyttää, että asianomainen jäsenvaltio täyttää tiukat tukikelpoisuusehdot, jotka perustuvat unionin julkisen talouden ja makrotalouspolitiikan valvontakehyksen mukaisten päätösten ja suositusten noudattamiseen. On syytä muistaa, että jäsenvaltioiden olisi harjoitettava tervettä finanssipolitiikkaa ja kerättävä finanssipoliittisia puskureita hyvinä taloudellisina aikoina. Tuen myöntäminen rahoitusvälineestä perustuu työttömyyden kehitykseen perustuvaan kaksinkertaiseen aktivointimekanismiin. Tämä mekanismi valittiin, koska kansallisen työttömyysasteen voimakas kasvu on laajan epäsymmetrisen häiriön merkityksellinen indikaattori yksittäisessä jäsenvaltiossa.

Lisäksi jäsenvaltio velvoitetaan käyttämään saamansa tuki yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisia politiikkatavoitteita vastaaviin investointeihin ja säilyttämään julkiset investoinnit tasolla, joka vastaa investointien keskimääräistä tasoa viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana. Näin varmistetaan että asetusehdotuksen tavoite, eli sen varmistaminen, että laaja epäsymmetrinen häiriö ei vaaranna yhteenkuuluvuutta, voidaan saavuttaa.

Ehdotukseen sisältyy myös laskentakaavat, joilla määritetään automaattisesti myönnettävän lainan ja korkotuen määrät. Lainaosuuden määrä lasketaan ottamalla huomioon tukikelpoisten julkisten investointien enimmäismäärä, jota voidaan tukea, ja laajan epäsymmetrisen häiriön vakavuus.

Asetusehdotuksessa komissiolle kuitenkin jätetään rajoitettu harkintavalta, jonka puitteissa lainan määrää voidaan korottaa tukikelpoisten julkisten investointien enimmäismäärään saakka. Viimeksi mainittua määritettäessä käytetään myös laskentakaavaa, jossa otetaan

huomioon tukikelpoisten julkisten investointien määrä suhteessa BKT:hen koko EU:ssa viiden vuoden aikana ennen kuin asianomainen jäsenvaltio pyytää tukea, ja asianomaisen jäsenvaltion BKT saman jakson aikana.

Asetusehdotukseen liittyy luonnos hallitustenväliseksi sopimukseksi, jolla jäsenvaltiot voivat sopia keskenään kansallisten rahoitusosuuksien siirtämisestä asetuksen mukaisesti perustettuun vakautustukirahastoon. Nämä rahoitusosuudet lasketaan sen perusteella, mikä osuus rahoitustulosta on osoitettu kansallisille keskuspankeille. Kansallisilla rahoitusosuuksilla rahoitetun vakautustukirahaston pääasiallinen tehtävä on maksaa korkotuet, joihin jäsenvaltioilla on oikeus. Nämä korkotuet kattavat 100 prosenttia lainoista jäsenvaltioille aiheutuneista korkokustannuksista.

Yksityiskohtaiset tukikelpoisuus- ja aktivointiperusteet ja lainojen ja korkotukien laskemisessa käytettävät laskentakaavat tekevät komission päätöksentekomenettelystä nopean ja kevyen.

Ei ole poissuljettua, että Euroopan vakausmekanismi (EVM) tai sen oikeudellinen seuraaja päättävät tulevaisuudessa itsenäisesti tarjota tukea ehdotetun asetuksen mukaisesti perustetun rahoitusvälineen rinnalla. Tällaisessa tapauksessa komissio pyrkii varmistamaan, että tukea tarjotaan tavalla, joka on johdonmukainen ehdotetun asetuksen säännösten kanssa.

Jotta voidaan varautua tulevan Euroopan vakausmekanismista myönnettävän tuen ja tämän rahoitusvälineen potentiaaliseen rinnakkaiseen toimintaan, ehdotuksessa annetaan komissiolle mahdollisuus hyväksyä delegoituja säädöksiä joillakin aloilla. Delegoidulla säädöksellä on tarkoitus säännellä erityisesti tietojenvaihtoa tämän järjestelmän mukaisesti myönnetyn lainan tärkeistä osatekijöistä. Lisäksi annetaan mahdollisuus hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan ehdotettua asetusta määrittämällä täydentävyyttä koskevat säännöt EVM:n tuelle ja asetusehdotuksen mukaisesti lasketulle vakautusjärjestelyn tuelle, sekä varautumalla korkotuen myöntämiseen EVM:n tuesta aiheutuvia korkokustannuksia varten.

On myös tärkeää muistaa, että tämän asetuksen mukaisesti perustettua vakautustukijärjestelyn rahoitusvälinettä olisi pidettävä ensimmäisenä vaiheena prosessissa, joka tähtää ajan mittaan vapaaehtoisen vakuutusmekanismin perustamiseen makrotalouden vakauttamista varten. Vakuutusmekanismi perustuu euroalueen jäsenvaltioiden vapaaehtoiisiin maksuosuuksiin, minkä lisäksi sillä voisi olla lainanottovalmiuksia. Ehdotettua asetusta tarkastellaan uudelleen viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta, jotta voidaan arvioida mahdolliset ongelmat ja ratkaista ne.

Tässä ehdotuksessa esitetään soveltamisen alkavan 1. tammikuuta 2021. Se koskee 27 jäsenvaltion unionia, sillä Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 29. maaliskuuta 2017 Eurooppa-neuvostolle aikomuksestaan erota Euroopan unionista ja Euratomista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan mukaisesti.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotetussa asetuksessa esitetty vakautusjärjestelyn rahoitusväline on yhteensopiva koheesiopolitiikan muiden välineiden kanssa. Rahoitusväline täydentää ohjelmia, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta. Niiden osuus on ollut viime vuosina yli puolet kaikista julkisista investoinneista, ja ne ovat merkittäväällä tavalla tukeneet EU:n alueita ja maita niiden kuroessa kiinni kehityseroja taloudessa ja sosiaalialalla. Tältä osin on huomattava, että talouspolitiikan

EU-ohjausjakson ja ohjelmien, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, painopisteiden välille on luotu aiempaa kiinteämpi yhteys ottamalla käyttöön ennakkoehdot ja makrotaloudelliset ehdot yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen⁷ kautta. Vastaavilla ehdoilla määritetään kelpoisuus tuen saamiseen vakautusjärjestelyn rahoitusvälineestä. Vakautusjärjestely myös täydentää muita EU:n tason välineitä, joilla voidaan erityisesti auttaa vaimentamaan talouden toimintahäiriöitä kansallisella tai paikallisella tasolla. Näitä ovat muun muassa Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, josta annetaan rahoitustukea jäsenvaltioille/alueille, jotka kärsivät suurista katastrofeista, sekä Euroopan globalisaatiorahasto, josta tarjotaan tukea työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan rakennemuutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja finanssikriisin seurauksena.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotetun asetuksen mukainen rahoitusväline on johdonmukainen suhteessa talouspolitiikan koordinoitua koskevien sääntöjen kanssa, mukaan lukien vakaus- ja kasvusopimus. Vakautusjärjestelyn rahoitusvälineestä myönnettävän tuen ehtona on, että jäsenvaltio noudattaa unionin julkisen talouden ja makrotalouspolitiikan valvontakehyksen mukaisia päätöksiä ja suosituksia. Talouspolitiikan EU-ohjausjakso on tärkein väline jäsenvaltioiden talouspolitiikan koordinoinnissa EU:n tasolla. Ohjausjakson aikana jäsenvaltiot keskustelevat taloudellisista, sosiaalisista ja talousarviota koskevista painopisteistään, ja edistymistä seurataan tietyin väliajoin vuoden aikana. EU-ohjausjakson yhteydessä sovellettavilla vakaus- ja kasvusopimuksella ja makrotalouden epätasapainoa koskevalla menettelyllä varmistetaan, että julkinen talous on jäsenvaltioissa terveellä pohjalla, ja ehkäistään riski epätasapainotiloista. Lisäksi on hyödynnetty tehokkaasti vakaus- ja kasvusopimuksen nykyisten sääntöjen tarjoamaa joustavuutta ja näin vahvistettu investointien, rakenneuudistusten ja vastuullisen finanssipolitiikan välistä yhteyttä siten, että on samalla otettu entistä paremmin huomioon jäsenvaltioiden kulloisetkin taloussuhdanteet.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 175 artiklan 3 kohta. Kyseistä artiklaa voidaan käyttää oikeusperustana, jos kolme edellytystä täyttyy.

Ensimmäinen edellytys on, että yksittäisten toimien on osaltaan vahvistettava taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Ehdotetussa asetuksessa esitetään yksinkertainen kehys, jonka tarkoituksena on antaa rahoitustukea euroalueen jäsenvaltioille ja euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille, jotka osallistuvat valuuttakurssimekanismiin (ERM II). Rahoitustuki myönnetään lainojen ja korkotukien muodossa tukikelpoisiin julkisiin investointeihin tavoitteena vaimentaa laajoja epäsymmetrisiä häiriöitä ja vahvistaa yhteenkuuluvuutta. Kyseessä on täydentävä rahoitusväline, jolla autetaan tukea saavia jäsenvaltioita ylläpitämään kasvua edistäviä julkisia investointeja makrotaloudellisesti epävakaina aikoina. Tämä puolestaan auttaa helpottamaan talouden sopeutusta euroalueen jäsenvaltioissa ja muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja auttaa niitä palaamaan kestäväen kasvun tielle sen sijaan, että syventyvä ja pitkittyvä taantuma heikentäisi niiden taloudellista

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. joulukuuta 2013.

ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Tämä rahoitusväline olisi aktivoitava, kun yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa on laaja epäsymmetrinen häiriö, ja muiden mekanismien ja kansallisen politiikan raja-arvot ylittyvät. Rahoitusvälineestä myönnettävän tuen edellytyksenä on, että unionin julkisen talouden ja makrotalouden valvontakehyksen mukaiset tiukat tukikelpoisuusperusteet täyttyvät. Lisäksi rahoitusvälineestä myönnettävän tuen vaikuttavuus olisi varmistettava sillä, että varat ohjataan tukikelpoisiin julkisiin investointeihin, jotka tukevat ERI-rahastojen mukaisia aihealueita. Puuttumalla laajojen epäsymmetristen häiriöiden vaikutuksiin rahoitusvälineillä, jotka tukevat julkisten investointien ylläpitämistä, voidaan edistää taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamista.

Toinen edellytys on se, että toimet osoittautuvat tarpeellisiksi rakennerahastojen ulkopuolella. Rakennerahastot ja muut erityiset rahoitusvälineet eivät tue makrotalouden vakauttamista ylläpitämällä julkisia investointeja jäsenvaltioissa laajojen epäsymmetristen häiriöiden sattuessa. Tällaisen välineen tarve perustuu tosiseikkoihin, koska rakenneuudistukset, automaattiset julkisen talouden vakauttajat, päätöspäiset finanssipoliittiset toimenpiteet ja eurojärjestelmän yhteinen rahapolitiikka eivät pysty täysin vaimentamaan laajoja makrotalouden häiriöitä.

Kolmas edellytys on, että ehdotus ei saa rajoittaa toimenpiteitä, joista päätetään unionin muiden politiikkojen puitteissa. Erityisesti on huomattava, että kelpoisuus saada tukea tästä rahoitusvälineestä perustuu nimenomaisesti oletukseen, että SEUT-sopimuksen III osan VIII osaston mukaisesti laadittuun unionin julkisen talouden ja makrotalouden valvontakehykseen sisältyviä päätöksiä ja suosituksia noudatetaan.

SEUT-sopimuksen 175 artiklan 3 kohtaan perustuva toimenpide, jolla aiotaan vahvistaa taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, voidaan suunnitella siten, että vain osa jäsenvaltioista täyttää tukikelpoisuusehdot, jos tällaiselle rajoitukselle on objektiivinen syy. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen ja talous- ja rahaliiton perustaminen ovat SEUT-sopimuksen 3 artiklan mukaisia keskeisiä tavoitteita. Rahaliitolla ei sen nykyisen rakenteen vuoksi ole keinoja, joilla voitaisiin lieventää laajoja epäsymmetrisiä häiriöitä käyttämällä mekanismeja, joka varmistaa tehokkaasti jäsenvaltioiden julkisten investointien tason säilyttämisen. Rahapolitiikan ja valuuttakurssien heilahtelukanavien puuttuminen kansallisella tasolla rajoittaa käytettävissä olevia välineitä puuttua epäsymmetrisiin häiriöihin euroalueen jäsenvaltioissa. Häiriöiden lieventämiseen voidaan käyttää jäljellä olevia kansallisia talouspolitiikan välineitä, kuten rakenneuudistuksia ja finanssipolitiikkaa, mutta myös yhä enemmän yhteistä rahapolitiikkaa. Euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa kansallisesta raha- ja valuuttakurssipolitiikasta, mutta niillä jäsenvaltioilla, jotka ottavat euron käyttöön lähitulevaisuudessa ja osallistuvat valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osana talous- ja rahaliiton toteuttamiseen liittyvien velvoitteiden täyttämistä, on jo tosiasiallisesti rajoitetut mahdollisuudet harjoittaa raha- ja valuuttakurssipolitiikkaa.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Talous- ja rahaliiton ja euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden taloudellisella vakaudella on unionin laajuinen ulottuvuus. Euroalueen jäsenvaltioiden välillä on vahvat taloudelliset kytkökset. Olisi vältettävä sitä, että talouden häiriöt ja talouden merkittävät taantumukset johtavat syvempiin ja laajempiin stressitilanteisiin, jotka heikentävät taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Koska talous- ja rahaliiton rakenteeseen kuuluu keskitetyn rahapolitiikan rinnalla jäsenvaltioiden kansallinen finanssipolitiikka, euroalueen jäsenvaltioilla ei ole riittävästi valmiuksia selviytyä laajoista epäsymmetrisistä häiriöistä omin keinoin. On tarpeen

vahvistaa käytettävissä olevia välineitä, joiden avulla talous- ja rahaliitto pystyy selviytymään kriittisistä tilanteista, kun yksittäisissä jäsenvaltioissa on laajoja talouden häiriöitä. Euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa kansallisesta raha- ja valuuttakurssipolitiikasta, mutta niillä jäsenvaltioilla, jotka ottavat euron käyttöön lähitulevaisuudessa ja osallistuvat valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osana talous- ja rahaliiton toteuttamiseen liittyvien velvoitteiden täyttämistä, on jo tosiasiallisesti rajoitetut mahdollisuudet harjoittaa raha- ja valuuttakurssipolitiikkaa. Euroaluetta kohdannut finanssikriisi ja sitä seurannut talouskriisi ovat osoittaneet automaattisten julkisen talouden vakauttajien ja päätösperäisten finanssipolitiikan toimien hyvin rajoitetut vaikutusmahdollisuudet myös niissä jäsenvaltioissa, joissa on vähän julkista velkaa ja terve julkinen talous. Tämä on johtanut myötäsykliseen finanssipolitiikan kehitykseen, joka on heikentänyt julkisen talouden laatua ja haitannut erityisesti julkisia investointeja. Tapahtumien eteneminen on myös osoittanut, että yhteiselle rahapolitiikalle saatetaan antaa liian suuri rooli pyrittäessä vakauttamaan taloutta vaikeissa makrotaloudellisissa olosuhteissa. Nämä havainnot osoittavat, että on tarpeen luoda yhteinen väline unionin tasolla, jotta voidaan selviytyä tällaisista häiriöistä ja välttää taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta haittaava makrotalouden suorituskyvyn erojen kasvu euroalueen jäsenvaltioiden välillä ja myös valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvien euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden välillä.

Jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

• **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksella pyritään tukemaan julkisia investointeja, jotta voidaan vahvistaa yhteenkuuluvuutta jäsenvaltioissa, joissa on suuria epäsymmetrisiä häiriöitä. Siinä esitetään toimivat puitteet lainoina ja korkotukena myönnettävälle rahoitustuelle. Rahoitusväline täydentää muita käytössä olevia välineitä, joilla rahoitetaan työpaikkojen luomista, kasvua ja kansallista finanssipolitiikkaa. Sillä tarjotaan myös rahoitustukea kriisien torjumiseen ERM:n ja ERM:n tavoin.

Päätöksentekomenettely antaa komissiolle mahdollisuuden ottaa varat sujuvasti ja nopeasti käyttöön ja maksaa tuki sen jälkeen kun tukikelpoisuutta ja tuen aktivointia koskevat perusteet ovat selkeästi täyttyneet, samoin kuin vaatimus tuen käyttämisestä oikeantyyppisiin julkisiin investointeihin.

Ehdotuksessa ei myöskään ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi eli laajan epäsymmetrisen häiriön ratkaisemiseksi tukemalla julkisia investointeja. Ehdotetun rahoitusvälineen puitteissa myönnettävän tuen edellytyksenä on, että jäsenvaltio täyttää tukikelpoisuuden ehdot, jotka perustuvat unionin talous- ja finanssipolitiikan valvontakehyksen mukaisten päätösten ja suositusten noudattamiseen. Lisäksi tuen myöntämiseen sovelletaan työttömyyden kehitykseen perustuvaa kaksinkertaista aktivointimekanismia. Lisäksi tukea saava jäsenvaltio on velvollinen käyttämään varat tukikelpoisiin julkisiin investointeihin, joilla voidaan tukea yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa asetettuja politiikkatavoitteita. Asetusehdotuksessa säädetään valvonta- ja korjausmekanismista. Lainojen ja korkotukien määrä määritetään käyttäen laskentakaavaa, jossa otetaan huomioon yhtäältä vakautusjärjestelystä tuettavien tukikelpoisten julkisten investointien enimmäistaso ja toisaalta laajan epäsymmetrisen häiriön vakavuus. Jotta voidaan varmistaa, että mahdollisimman moni jäsenvaltio voisi saada lainan, yksittäiselle lainalle on asetettu yläraja suhteessa vakautusjärjestelystä käytettävissä oleviin varoihin. Korkotuet

kattavat kustannukset, joita jäsenvaltioille aiheutuu vakautusjärjestelystä myönnetystä lainasta. Julkisten investointien ja vakautusjärjestelystä mahdollisesti myönnettävän tuen vaikutusten tehostamiseksi asetusehdotuksessa säädetään prosessista, jolla parannetaan jäsenvaltioiden julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatua.

- **Toimintatavan valinta**

Uusi säädös annetaan asetuksena, koska sillä perustetaan unioniin uusi rahoitusväline vakauttamaan makrotaloutta, minkä vuoksi sen on oltava kaikilta osiltaan velvoittava ja sovellettavissa jäsenvaltioissa sellaisenaan.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ehdotetun mekanismin arviointi perustui enimmäkseen sisäiseen asiantuntemukseen. Vakautusjärjestelyn ja vakuutusmekanismin potentiaalista toimintaa arvioitiin simulaatioilla, jotka perustuivat aiemmilta vuosilta (1985–2017) saatuihin tietoihin. Tämä lähestymistapa vastaa alan kirjallisuudessa esitettyjä normeja (Carnot et al, 1987; Arnold et al, 2018; Claveres ja Stráský; 2018). Sekä vakauttamisjärjestelyn että vakuutusmekanismin vakauttavaa vaikutusta arvioidaan makrotalouden mallin avulla (komission kehittämä QUEST-malli, jota käytetään usein poliittisten uudistusten arvioinnissa). Tulokset ovat linjassa IMF:n toteuttaman samankaltaisen arvioinnin kanssa (Arnold et al, 2018). Yleisemmällä tasolla otettiin huomioon myös vakauttamisjärjestelyn perusteisiin liittyvä taloudellinen ja politiikkasuuntautunut kirjallisuus sekä käynnissä olevat keskustelut unionin tasolla.

- **Vaikutustenarviointi**

Tähän ehdotukseen liittyy vaikutustenarviointi. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi vaikutustenarvioinnista myönteisen lausunnon varauksin 27. huhtikuuta 2017. *[Tarvittaessa linkki sääntelyntarkastelulautakunnan lausuntoon]*. Sääntelyntarkastelulautakunnan esiin tuomat kysymykset otettiin huomioon vaikutustenarviointia koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan tarkistetussa versiossa *[tarvittaessa linkki sääntelyntarkastelulautakunnan lausuntoon]*. Kuvausta toimintapoliittisesta päävaihtoehdosta ja vuorovaikutuksesta muiden rahoitusvälineiden kanssa on tarkennettu, mukaan lukien rakenne ja rahoitusjärjestelyt. Päätelmä parhaaksi arvioidusta vaihtoehdosta on nyt esitetty yksityiskohtaisemmin. Vaikutustenarviointia koskevassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa on erillinen liite, jossa tarkennetaan sääntelyntarkastelulautakunnan lausunnon jälkeen tehtyjä muutoksia.

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin kolmea seuraavaa vakautusjärjestelyyn liittyvää toimenpidevaihtoehtoa tilanteen säilyttämistä ennallaan koskevan vaihtoehdon 1 lisäksi:

Vaihtoehto 2 sisältää otto- ja antolainausjärjestelmän, jossa keskitytään julkisiin investointeihin. Keskeinen toimija eli komissio tarjoaa lainoja ja rajoitettuja avustuksia laajoista häiriöistä kärsiville jäsenvaltioille, jotta ne voivat ylläpitää julkisia investointitoimiaan. Se vastaa suurelta osin komission ehdotusta Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustamisesta.

Vaihtoehto 3 sisältää vakuutusmekanismin. Säännöllisesti suoritettavat rahoitusosuudet, erityisesti taloudellisesti normaaleina ja hyvinä aikoina, tai omat varat kerättäisiin rahastoon. Kun jäsenvaltioon kohdistuu laaja häiriö, se saisi tukea maksuina ja avustuksina.

Todennäköisesti tarvittaisiin rajallinen lainausvalmius, jotta toiminnan luotettavuus ja jatkuvuus voidaan varmistaa.

Vaihtoehto 4 on euroalueen erillinen talousarvio. Yhteisellä talousarviolla ei pyritäisi ensisijaisesti talouden vakauttamiseen, vaan mieluummin eurooppalaisten julkisten hyödykkeiden tarjoamiseen. Suhdannevaihtelusta johtuvat tulot (esimerkiksi yhtiövero) ja suhdanteita tasoittavat menot (esimerkiksi työttömyysetuudet) edistäisivät joka tapauksessa EU:n tasolla makrotalouden vakautta kautta automaattisten vakauttajien kautta. Lisäksi voitaisiin harkita päätöspäisiä elementtejä, jotka voivat entisestään edistää talouden vakauttamista.

Euroopan investointien vakautusjärjestely (vaihtoehto 2) edistäisi koheesiotavoitetta tarjoamalla rahoitustukea, jos johonkin jäsenvaltioon kohdistuu laaja epäsymmetrinen häiriö. Tuki kohdistettaisiin painopistealojen julkisiin investointeihin, ja sen saaminen edellyttäisi aktivointi- ja tukikelpoisuusedellytysten täyttymistä. Tämä tuki antaa vahvan kannustimen suojata keskeiset julkiset investoinnit. Näin voidaan säilyttää asianmukainen taso menoissa, jotka ovat välttämättömiä talouden tulevan kasvun kannalta. Tällainen järjestelmä edistäisi investointituloksia täysin eri tavalla kuin viime kriisin aikaan, jolloin julkisia investointeja leikattiin jyrkästi. Makrotaloutta vakauttavaa vaikutusta rajoittaa tämän vaihtoehdon kohdalla se, että tuki myönnetään lainana. Joutuessaan kohtaamaan suuren häiriön asianomaisen jäsenvaltio olisi silti pohdittava, tukeeko se investointeja velkarahalla vai yrittääkö se hillitä julkisen velan kasvua. Tämä kompromissi kuitenkin lieventyisi, koska jäsenvaltio saisi tavanomaisia markkinaehtoja edullisempaa rahoitusta. Lisäksi EU:n rahoituksen tarjoaminen voi antaa vahvan signaalin markkinatoimijoille. Sen ansiosta voidaan välttää markkinoillepääsyn menettäminen ja joutuminen täysimittaisen taloudellisen sopeutusohjelman piiriin. Tämä vaihtoehto vastaa vaatimusta välttää pysyviä varainsiirtoja, koska laina on luonteeltaan tilapäistä tukea, ja asianomainen jäsenvaltio on oikeudellisesti velvollinen maksamaan sen takaisin. Tämä on erityisen tärkeä ehto. Sidosryhmillä on tässä vaiheessa erilaisia näkemyksiä vakautusjärjestelyn tarpeesta ja muodosta. Huolta aiheuttaa erityisesti jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu. Näin ollen vaihtoehto 2 voi ainakin lähitulevaisuudessa poliittisesti paremmin toteutettavissa.

Vakuutusmekanismista (vaihtoehto 3) suoritettaisiin taloudellisten aktivointi- ja tukikelpoisuusehtojen täytyessä huomattavia maksuja, jos jäsenvaltiota kohtaisi laaja epäsymmetrinen häiriö. Nämä ”vakuutuskorvaukset” vähentäisivät merkittävästi lyhyen aikavälin kompromisseja, joita asianomaiset jäsenvaltiot joutuvat tekemään tukitoimien toteuttamisen ja velkojen ja alijäämien kasvun hillinnän välillä. Vakuutusmekanismista suoritettavilla maksuilla täydennettäisiin näin kansallisia automaattisia vakauttajia huonoina taloudellisina aikoina. Niillä helpotettaisiin sujuvamman ja vastasyklisemmän finanssipolitiikan harjoittamista kaikissa suhdannevaiheissa. Tämä auttaisi myös parantamaan jäsenvaltioiden julkisen talouden laatua ja välttämään julkisten investointien voimakkaat kasvu- ja laskujaksot. Parametrien määrittämistavasta riippuen tämä vaihtoehto voisi vakauttaa kysyntää voimakkaasti, myös rajoitetuilla rahoitusosuuksilla. Vaihtoehtoa 3 ei kuitenkaan voida helposti sovittaa yhteen jäsenvaltioiden tasapuolista kohtelua koskevan tavoitteen kanssa. Jotkin jäsenvaltiot voisivat hyötyä maksettavista korvauksista muita enemmän tai useammin esimerkiksi sen vuoksi, että niiden talouksissa on jyrkempiä suhdannevaihteluja. Joillakin rakenteellisilla ominaisuuksilla voitaisiin edistää tavoitteena olevaa jäsenvaltioiden tasapuolista kohtelua. Näitä ovat esimerkiksi suurempien rahoitusosuuksien maksaminen hyvinä aikoina (näin varmistetaan, että suhdanneherkät taloudet maksavat enemmän ja auttavat luomaan puskureita pahan päivän varalle) ja aiempiin tapahtumiin perustuva luokitus (rahoitusosuuksia mukautetaan sen mukaan, kuinka paljon

jäsenvaltiolle on ajan mittaan maksettu korvauksia). Sidosryhmät eivät kuitenkaan ole tässä vaiheessa antaneet täyttä tukeaan tälle vaihtoehdolle. Sen katsotaan sisältävän liian suuria riskejä ja olevan väärässä suhteessa käsillä oleviin haasteisiin.

Euroalueen talousarvio (vaihtoehto 4) auttaisi vakauttamaan laajoja talouden häiriöitä kyseisen talousarvion tulojen ja/tai menojen automaattisilla vaihteluilla. Kyseisen mekanismin vaikuttavuus riippuu talousarvion koostumuksen suhdanneherkkyydestä ja talousarvion suuruudesta. Vaihtoehdon 4 vaikutukset olisivat vakautusjärjestelyyn verrattuna hieman pidemmälle meneviä, koska täysipainoinen talousarvio viittaisi siihen, että meno- ja tulopuolen varojen kohdentamisen toimivalta siirrettäisiin jäsenvaltioilta EU:n tasolle (EU:n nykyisen talousarvion lisäksi). Tällaisen talousarvion perustaminen edellyttäisi vahvaa poliittista tahtoa ja yksimielisyyttä. Pohdinnan ja keskustelujen jatkaminen olisi tarpeen, jotta voitaisiin arvioida talousarvion sisältöä ja lisätä sen poliittista hyväksyttävyyttä.

On huomattava, että eri toimintavaihtoehdot eivät ole toisiaan poissulkevia, ja niitä voidaan yhdistää. Euroopan investointien vakautusjärjestely (vaihtoehto 2) on suositeltavin vaihtoehto tässä vaiheessa. Se auttaisi merkittäväällä tavalla saavuttamaan vaikutusten arviointikertomuksen 4 jaksossa esitetyt tavoitteet. Komissio on sisällyttänyt vakautusjärjestelyn ehdotukseensa. Vakuutusmekanismilla (vaihtoehto 3) voisi olla erittäin tehokas vakauttamisvaikutus, ja hyvin suunniteltuna se ei vaarana jäsenvaltioiden tasapuolista kohtelua. Tarvitaan kuitenkin lisää pohdintaa ja keskusteluja, jotta voidaan arvioida mekanismin toimintakelpoisuutta ja lisätä sen poliittista hyväksyttävyyttä. Vakuutusmekanismi lujittaisi merkittävästi talous- ja rahaliiton rakennetta ja olisi sen vuoksi erittäin arvokas. Vaikka komissio ei tässä vaiheessa anna virallista ehdotusta, vakuutusmekanismeja olisi pidettävä osana vakauttamisjärjestelyn kokonaispakettia, joka täydentää vaihtoehtoa 2. Tällainen paketti muodostaisi johdonmukaisen kokonaisuuden, joka mahdollistaa merkittävän vakauttamisen. Vaihtoehto 4 voi tarjota jonkinasteista vakauttamista, jonka laajuus riippuu suuresti kyseisen talousarvion suuruudesta ja koostumuksesta. Tarvitaan kuitenkin lisää pohdintaa ja keskusteluja, jotta voidaan arvioida mekanismin toimintakelpoisuutta ja lisätä sen poliittista hyväksyttävyyttä.

Investointien vakautusjärjestelyn (vaihtoehto 2) ja vakuutusmekanismin (vaihtoehto 3) vaikutukset olisivat luonteeltaan ensisijaisesti makrotaloudellista, kuten edellä todetaan. Lisäksi investointien vakautuksen rahoitusvälineellä (vaihtoehto 2) parannetaan julkisen talouden rakennetta suojaamalla julkisten investointien toteuttamista. Sen avulla voidaan osittain ylläpitää/parantaa valmiuksia ja tuottaa jossain määrin sosiaalista hyötyä. Vakuutusmekanismin (vaihtoehto 3) ympäristölliset ja sosiaaliset vaikutukset olisivat varsin välillisiä ja vaikeita arvioida. Vaihtoehdossa 4 (euroalueen talousarvio) ympäristölliset ja sosiaaliset vaikutukset olisivat todennäköisesti myönteiset, mutta vaihtoehdon määritelmä ei ole riittävän yksityiskohtainen perusteellisen arvioinnin suorittamiseksi.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella voi olla vaikutuksia talousarvioon. Lainojen, jotka komissio voi myöntää ehdotetun säädöksen nojalla jäsenvaltioille, kiinteä enimmäismäärä on 30 miljardia euroa. Tällaisista lainoista tulee EU:n talousarviossa ehdollisia velkoja, jos jäsenvaltio laiminlyö tukiohjelmasta myönnetyn lainan takaisinmaksun.

Korkotuki rahoitetaan vakautustukirahastosta, johon jäsenvaltiot suorittavat vuotuiset rahoitusosuutensa, joiden määrä perustuu euroalueen kunkin kansallisen keskuspankin osuuteen eurojärjestelmän rahoitustulosta. Samaa vertailuarvoa on tarkoitus soveltaa euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin, jotka osallistuvat valuuttakurssimekanismiin

(ERM II). Nämä kansalliset rahoitusosuudet ovat ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, eikä niillä ole vaikutusta EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Tässä säädöksessä säädetään, että sen soveltamisen raportointi ja uudelleentarkastelu suoritetaan viiden vuoden välein. Tätä varten komission olisi esitettävä arviointikertomus, jossa arvioidaan muun muassa asetuksen tuloksellisuutta sekä vaikutusta talouspolitiikan harjoittamiseen jäsenvaltioissa tavalla, joka lujittaa yhteenkuuluvuutta unionissa, unionin työllisyyttä ja kasvua edistävän strategian noudattamiseen sekä julkisiin investointeihin euroalueen jäsenvaltioissa, joille on myönnetty tukea tämän säädöksen nojalla. Kertomuksessa on myös selvitettävä, onko tarpeen kehittää vakuutusmekanismi tukemaan makrotalouden vakauttamista. Tarvittaessa kertomukseen liitetään ehdotuksia tämän säädöksen muuttamiseksi. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja euroryhmälle.

Arvioinnit tehdään 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten sopimuksen⁸ 22 ja 23 kohdan mukaisesti. Sopimuksessa kolme toimielintä vahvisti, että voimassa olevan lainsäädännön ja politiikan arvioinnin olisi oltava pohjana jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutusten arvioinnille. Arvioinneissa tarkastellaan ohjelman vaikutuksia käytännössä ohjelman indikaattoreiden/tavoitteiden perusteella ja analysoidaan, missä määrin ohjelmaa voidaan pitää merkityksellisenä, vaikuttavana, tehokkaana, riittävästi EU:n tason lisäarvoa tuovana ja johdonmukaisena EU:n muuhun politiikkaan nähden. Arviointeihin sisällytetään saatuja kokemuksia, jotta voidaan yksilöidä puutteita/ongelmia tai mahdollisuuksia parantaa toimia tai niiden tuloksia ja auttaa maksimoimaan niiden hyödyntämistä/vaikutuksia.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Ehdotetun asetuksen **I osassa** (1 ja 2 artikla) säädetään Euroopan investointien vakautusjärjestelyn (”vakautusjärjestely”) perustamisesta tarkistetun varainhoitoasetuksen [220] artiklan mukaiseksi rahoitustukivälineeksi tukemaan julkisia investointeja jäsenvaltioissa, joihin kohdistuu laaja epäsymmetrinen häiriö. Tavoitteena on lujittaa yhteenkuuluvuutta. Lisäksi I osassa säädetään, että tällainen rahoitustuki myönnetään lainoina ja korkotukena. Lisäksi korostetaan, että asetusta olisi sovellettava euroalueen jäsenvaltioihin ja euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin, jotka osallistuvat valuuttakurssimekanismiin (ERM II)]. Tässä osassa vahvistetaan myös tärkeimmät määritelmät, joita käytetään kaikkialla säädöksessä.

Ehdotetun asetuksen **II osa** (3–5 artikla) sisältää perusteet, jotka jäsenvaltion on täytettävä voidakseen saada tukea vakautusjärjestelystä. Perusteita on kahdentyypisiä.

Ehdotettuun säädökseen sisältyvät ensinnäkin tukikelpoisuusperusteet, jotka perustuvat unionin finanssipoliittisen kehyksen mukaisten päätösten ja suositusten noudattamiseen. Tässä osassa viitataan SEUT-sopimuksen 126 artiklan 8 ja 11 kohtaan, asetukseen (EU) N:o 1466/97 sekä asetuksella (EU) N:o 1176/2011 perustettuun makrotalouden valvontakehykseen. Lisäksi on määritettävä, että jos euroalueen jäsenvaltio kuuluu makrotalouden sopeutusohjelman piiriin, se ei voi hyötyä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta, vaan kaikki julkisten investointien tukemiseen liittyvät rahoitustarpeet on täytettävä

⁸ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välillä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehty toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä, EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

kyseisen ohjelman puitteissa. Samaa järjestelmää aiotaan soveltaa säädöksen soveltamisalan puitteissa euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin, jotka saavat maksutasetukea. Jos jäsenvaltiot sopisivat hallitustenvälisen sopimuksen tekemisestä korkotuen rahoittamiseksi, vuotuisten rahoitusosuuksien suorittamisesta olisi tehtävä tukikelpoisuusehto ennen kuin jäsenvaltio voisi saada korkotukea järjestelmästä.

Säädökseen olisi sisällytettävä aktivointiperusteet, jotta vakautusjärjestelyn tuki voidaan ottaa käyttöön oikea-aikaisesti ja tehokkaasti. Vakautusjärjestelyn tukea aktivoitaessa olisi sen vuoksi käytettävä kaksinkertaista aktivointimekanismia, joka perustuu sekä kansalliseen työttömyysasteeseen verrattuna aiempaan keskiarvoon että työttömyysasteen muutokseen verrattuna määrättyyn kynnysarvoon edellisenä vuonna. Työttömyysasteen kehitykseen perustuvaa aktivointiperustetta on syytä harkita useista syistä. Työttömyysaste on erinomainen suhdannevaihtelun indikaattori. Lisäksi julkiseen talouteen kohdistuvien häiriöiden vaikutukset tuntuvat yleensä kasvusyklin jälkeen ja seuraavat enemmän tai vähemmän työttömyyden vaihtelua. Lisäksi työttömyysasteen käyttöön liittyvä viive ei heikentäisi rahoitusvälineen käyttökelpoisuutta vakauttamistarkoituksiin, koska jäsenvaltioiden olisi muuten turvauduttava automaattisiin vakauttajiinsa ja politiikkatoimiinsa. Lisäksi kaksinkertaisen aktivointimekanismin käytöllä voitaisiin paremmin varmistaa, että asianomaista jäsenvaltiota kohtaa laaja epäsymmetrinen häiriö, johon sisältyy tilapäinen maakohtainen elementti. Kaksinkertainen aktivointimekanismi antaisi myös mahdollisuuden myöntää tukea juuri silloin kun talouden tila heikkenee merkittävästi. Kaksinkertaisella aktivointimekanismilla puututaan tilanteisiin, joissa työttömyys on kasvussa.

Tässä säädöksen osassa myös säädetään asetusehdotuksen mukaisesti tukea saavien jäsenvaltioiden velvollisuudesta ohjata saamansa tuki tukikelpoisiin julkisiin investointeihin, toisin sanoen julkisen talouden kiinteän pääoman bruttomuodostukseen tukemaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa määriteltyjä toimintapolitiikan tavoitteita, sekä sosiaalisiin investointeihin (koulutusmenoihin). Lisäksi jäsenvaltioiden on säilytettävä julkiset investoinnit kokonaisuutena samalla tasolla kuin ne ovat keskimäärin olleet viimeisten viiden vuoden aikana. Komissiolla olisi oltava arvioinnissaan jonkin verran harkintavaltaa niissä tilanteissa, joissa julkiset investoinnit ovat kehittyneet kestävämmällä tavalla jossakin jäsenvaltiossa. Olisi otettava käyttöön korjausmekanismi, jotta vältetään tukikelvottomien menojen syntyminen ja unionin vastuulle kaatuvat tukikelvottomat lainat. Tämä näyttää olevan tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Jos jäsenvaltio ei noudata tätä arviointiperustetta, komission olisi voitava vaatia asianomaista jäsenvaltiota maksamaan laina kokonaan tai osittain takaisin ennakkoaisesti ja päättää, että jäsenvaltiolla ei ole oikeutta korkotukeen. Näiden valvontatoimien tulokset olisi julkistettava.

Ehdotetun asetuksen **III osassa** (6–8 artikla) säädetään menettelystä, jolla voidaan nopeasti myöntää tukea vakautusjärjestelystä. Vastaanotettuaan hakemuksen komission olisi tarkistettava, että hakija täyttää tukikelpoisuus- ja aktivointiperusteet, ja päätettävä lainan muodossa myönnettävän tuen ehdoista. Määritettäviä tekijöitä ovat muun muassa lainan määrä, keskimääräinen laina-aika, hinnoittelu ja tuen voimassaoloaika. Tukea saavan jäsenvaltion pitäisi myös olla oikeutettu korkotukeen maksettuaan lainan takaisin tai kun korot erääntyvät maksettaviksi. Ehdotetun säädöksen tässä osassa määritetään myös vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen muodot.

Ehdotetun asetuksen **IV osassa** (7–10 artikla) määritetään ensinnäkin rahoitusvälineen kokonaismäärärahat. Lainojen osalta komission olisi voitava ottaa lainaa rahoitusmarkkinoilta lainatakseen varat edelleen jäsenvaltiolle. Ottolainaukselle olisi asetettava kiinteä 30 miljardin euron enimmäismäärä. Korkotuilla tulisi korvata korkokustannukset, joita jäsenvaltioille aiheutuu lainoista. Komission olisi voitava rahoittaa korkotuet vakautustukirahastosta. Tässä

osassa vahvistetaan myös laskentakaavat, joita komission olisi käytettävä määrittäessään vakautusjärjestelystä myönnettävien lainojen pääoman ja korkotuen määrät.

Tämän rahoitusvälineen lainakomponentin osalta olisi erotettava toisistaan kaava, jolla lasketaan tukikelpoisten julkisten investointien enimmäismäärä (*Is*) ja kaava, jolla lasketaan lainana myönnettävän tuen määrä (*S*). Kaavat ovat kytköksissä toisiinsa. Vakautusjärjestelystä tuettavien tukikelpoisten investointien enimmäismäärä (*Is*), olisi laskettava automaattisesti kaavalla, jossa otetaan huomioon tukikelpoisten julkisten investointien määrä suhteessa BKT:hen koko EU:ssa viiden vuoden aikana ennen kuin asianomainen jäsenvaltio hakee tukea, ja asianomaisen jäsenvaltion BKT saman jakson aikana. Tätä enimmäismäärää olisi myös korotettava kohti käytettävissä olevia varoja eli asetuksessa säädettyä kiinteää enimmäismäärää. Myönnettävä lainamäärä olisi myös määritettävä automaattisesti käyttäen laskentakaavaa, jossa otetaan huomioon sekä vakautusjärjestelystä tuettavien tukikelpoisten julkisten investointien enimmäistaso että laajan epäsymmetrisen häiriön vakavuus. Lainan määrään olisi myös sovellettava kerrointa sen mukaan, kuinka vakava häiriö on kyseessä. Lainan määrää voitaisiin korottaa tukikelpoisten investointien enimmäismäärään (*Is*) asti, jos epäsymmetrinen häiriö on erityisen vakava. Laskelmissa käytetään indikaattorina neljännesvuosittaisen kansallisen työttömyysasteen kasvua. Lainana myönnettävä tuki olisi myös rajoitettava enintään 30 prosenttiin käytettävissä olevista varoista suhteessa enimmäismäärään, joka on asetettu suhteutettaessa myönnettäviä lainoja käytettävissä oleviin unionin talousarviovaroihin. Näin voidaan varmistaa, että mahdollisimman moni jäsenvaltio voi saada tukea rahoitusvälineestä.

Korkotuen määrä olisi määritettävä automaattisesti prosenttiosuutena korkokustannuksista, jotka aiheutuvat jäsenvaltiolle tästä rahoitusvälineestä myönnetystä lainasta.

Asetusehdotuksen tässä osassa säädetään myös Euroopan vakausmekanismiin (EVM) tai sen oikeudellisen seuraajan mahdollisesta osallistumisesta tuen myöntämiseen, jos se itsenäisesti päättää tulevaisuudessa myöntää rahoitustukea julkisiin investointeihin makrotalouden vakauttamista varten. Tätä varten komission olisi pyrittävä varmistamaan, että kyseistä tukea myönnetään edellytyksin, jotka ovat johdonmukaisia tähän asetusehdotukseen sisältyvien edellytysten kanssa. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään ehdotettua asetusta siltä osin kuin on kyse lainan eri osatekijöitä koskevasta tietojenvaihdosta ja säännöistä, joissa määritetään, miten EVM:n rahoitustuki ja tästä rahoitusvälineestä myönnetty, lainan ja korkotuen määrää koskevilla kaavoilla laskettu tuki täydentävät toisiaan.

Ehdotetun asetuksen **V osassa** (11–16 artikla) on tästä rahoitusvälineestä lainoina myönnettävän tuen maksamista ja täytäntöönpanoa koskevat menettelysäännöt. Säännöt koskevat lainojen maksamista tuensaajille, lainanotto- ja lainanantotoimenpiteitä sekä lainojen kustannuksia ja hallinnointia. Lisäksi säädetään valvonnasta ja tarkastuksista.

Ehdotetun asetuksen **VI osassa** (17–19 artikla) säädetään vakautustukirahaston perustamisesta ja käytöstä. Rahaston varat olisi saatava jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista hallitustenvälisen sopimuksen mukaisesti. Sopimuksessa määritetään rahoitusosuuksien laskentamenetelmä ja säännöt varojen siirtoa varten. Euroalueen jäsenvaltioiden kansalliset rahoitusosuudet olisi laskettava prosenttiosuutena rahoitustulosta, joka on osoitettu kunkin euroalueen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille. EKP:n olisi joka vuosi 30. huhtikuuta mennessä toimitettava komissiolle rahoitusosuuksien laskemista varten tiedot kunkin kansallisen keskuspankin saamasta rahoitustulosta. Ehdotetun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden osalta kansallisen rahoitusosuuden laskentaperusteena olisi käytettävä eurojärjestelmän rahoitustuloa. Tähän olisi sovellettava erityistä jakoperustetta. Jos

mainittu hallitustenvälinen sopimus tehdään, korkotuen saamisen edellytyksenä pitäisi olla, että jäsenvaltio on maksanut vuotuisen rahoitusosuuden.

Vakautustukirahastosta olisi maksettava ainoastaan korkotukia. Tällaisen tuen myöntämisen edellytyksenä olisi oltava, että rahastossa on riittävästi varoja. Maksujen lykkäämismenettelyä olisi sovellettava, jos varoja ei ole käytettävissä riittävästi. Komission olisi hallinnoitava rahastoa noudattaen varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa.

Ehdotetun säädöksen **VII osassa** (20 artikla) säädetään, että komissio arvioi jäsenvaltioiden julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatua. Tällaista arviointia olisi pidettävä täydentävänä toimenpiteenä, jolla parannetaan julkisten investointien ja vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen vaikutuksia. Yksityiskohtaiset menetelmät esitetään asetusehdotuksen liitteessä. Ne perustuvat IMF:n ja OECD:n soveltamiin huipputason käytänteisiin.

Ehdotetun asetuksen **VIII osassa** (21–23 artikla) säädetään siirretyn säädösvallan käytöstä, raportoinnista ja uudelleentarkastelusta ja asetuksen voimaantulosta. Säännöllisen raportoinnin yhteydessä komission olisi muun muassa tutkittava, onko tarpeen kehittää vakuutusmekanismi tukemaan makrotalouden vakauttamista ja sisällyttää koulutukseen tehtävät sosiaaliset investoinnit tukikelpoisten julkisten investointien määritelmään heti kun luotettavia numerotietoja on saatavilla.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen ja talous- ja rahaliiton perustaminen ovat perussopimusten mukaisia keskeisiä tavoitteita.
- (2) Taloudellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen niiden jäsenvaltioiden keskuudessa, joiden rahayksikkö on euro, edistäisi rahaliiton vakautta ja koko unionin sopusointuista kehitystä.
- (3) Jäsenvaltioiden olisi harjoitettava ja koordinoitava talouspolitiikkaansa siten, että voidaan saavuttaa tavoitteena oleva taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen.
- (4) Euroalueen ja muun maailman kokemaa ennennäkemätön finanssikriisi ja talouden taantuma ovat osoittaneet, että euroalueella käytettävissä olevilla välineillä, kuten yhteisellä rahapolitiikalla, julkisen talouden automaattisilla vakauttajilla ja finanssipolitiikan päätösperäisillä kansallisen tason toimenpiteillä ei pystytä riittävästi vaimentamaan laajojen epäsymmetristen häiriöiden vaikutuksia.
- (5) Jotta voidaan helpottaa makrotalouden sopeuttamista ja vaimentaa laajojen epäsymmetristen häiriöiden vaikutuksia nykyisen toimielinrakenteen puitteissa, euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden ja valuuttakurssimekanismin (ERM II) osallistuvien muiden jäsenvaltioiden on tukeuduttava aiempaa enemmän jäljellä oleviin talouspolitiikan välineisiin, kuten julkisen talouden automaattisiin vakauttajiin ja muihin päätösperäisiin finanssipoliittisiin toimiin; tämä tekee sopeuttamisesta yleisesti ottaen vaikeampaa. Euroalueen kriisin eteneminen viittaa myös siihen, että

⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

yhteisellä rahapolitiikalla on suuri rooli pyrittäessä vakauttamaan taloutta vaikeissa makrotaloudellisissa olosuhteissa.

- (6) Finanssikriisi on johtanut myötäsykliseen finanssipolitiikan kehitykseen, joka on heikentänyt julkisen talouden laatua ja haitannut erityisesti julkisia investointeja. Tämän seurauksena jäsenvaltioiden väliset erot makrotalouden suorituskvyssä ovat kasvaneet laajoiksi, mikä heikentää yhteenkuuluvuutta.
- (7) Tämän vuoksi tarvitaan täydentäviä unionin välineitä, jotta tulevaisuudessa voidaan välttää se, että laajat epäsymmetriset häiriöt kärjistyvät syvemmiksi ja kattavamiksi stressitilanteiksi ja heikentävät yhteenkuuluvuutta.
- (8) Jotta voidaan erityisesti auttaa euroa rahayksikkönään käyttäviä jäsenvaltioita reagoimaan paremmin nopeasti muuttuviin taloudellisiin olosuhteisiin ja vakauttamaan talouttaan ylläpitämällä julkisia investointeja laajojen epäsymmetristen häiriöiden aikana, olisi perustettava Euroopan investointien vakautusjärjestely, jäljempänä 'vakautusjärjestely'.
- (9) Vakautusjärjestelyn pitäisi hyödyttää euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden lisäksi myös valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvia muita jäsenvaltioita.
- (10) Vakautusjärjestelyn tulisi olla unionin rahoitusväline, jolla täydennetään jäsenvaltioiden kansallista finanssipolitiikkaa. On syytä muistaa, että jäsenvaltioiden olisi harjoitettava tervettä finanssipolitiikkaa ja kerättävä finanssipoliittisia puskureita taloudellisesti hyvinä aikoina.
- (11) Unionin tasolla talouspolitiikan EU-ohjausjakso muodostaa kehyksen, jonka puitteissa määritellään kansallisten uudistusten painopisteet ja seurataan niiden täytäntöönpanoa. Jäsenvaltiot kehittävät omat kansalliset monivuotiset investointistrategiansa tukemaan kyseisiä uudistusten painopisteitä. Näissä vuosittain kansallisten uudistusohjelmien rinnalla esitettävissä strategioissa hahmotellaan ja koordinoidaan ensisijaisia investointihankkeita, joita tuetaan kansallisella ja/tai unionin rahoituksella. Strategioiden avulla olisi myös voitava käyttää unionin rahoitusta johdonmukaisella tavalla ja maksimoida erityisesti ohjelmille, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, vakautusjärjestelystä ja InvestEU-rahastosta, mahdollisesti myönnetystä rahoitustuesta saatava lisäarvo.
- (12) Euroopan vakausmekanismi (EVM) tai sen oikeudellinen seuraaja voisi tarjota täydentävää tukea vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen lisäksi.
- (13) Vakautusjärjestelystä olisi myönnettävä tukea, jos yhteen tai useampaan euroa rahayksikkönään käyttävään jäsenvaltioon tai valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvaan muuhun jäsenvaltioon kohdistuu laaja epäsymmetrinen häiriö. Tällaisissa jäsenvaltioissa työttömyysasteen muutokset korreloivat vahvasti suhdannevaihtelujen kanssa. Pitkän aikavälin keskiarvot ylittävä kansallisen työttömyysasteen voimakas kasvu on näin ollen laajan epäsymmetrisen häiriön selkeä indikaattori yksittäisessä jäsenvaltiossa. Epäsymmetriset häiriöt vaikuttavat yhteen tai useampaan jäsenvaltioon huomattavasti voimakkaammin kuin jäsenvaltioihin keskimäärin.
- (14) Vakautusjärjestelyn tukea aktivoitaessa olisi sen vuoksi käytettävä kaksinkertaista aktivointimekanismia, joka perustuu kansalliseen työttömyysasteeseen verrattuna aiempaan keskiarvoon ja työttömyysasteen muutokseen verrattuna määrättyyn kynnysarvoon.

- (15) Vakautusjärjestelystä tukea hakevan jäsenvaltion olisi täytettävä unionin talous- ja finanssipolitiikan valvontakehyksen mukaisten päätösten ja suositusten noudattamiseen perustuvat tiukat tukikelpoisuusehdot kahden vuoden ajan ennen kyseisen tuen hakemista, jotta sillä olisi jatkossakin kannustimet noudattaa maltillista finanssipolitiikkaa.
- (16) Euroa rahayksikkönään käyttäville jäsenvaltioille, jotka saavat rahoitustukea EVM:stä, Euroopan rahoitusvakautusmekanismista (ERVM) tai Kansainväliseltä valuuttarahastolta (IMF) ja jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013¹² 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman piirissä, ei pitäisi myöntää tukea vakautusjärjestelystä, koska kyseisten jäsenvaltioiden rahoitustarpeisiin, myös julkisten investointien tason ylläpitämiseen, on jo vastattu myöntämällä rahoitustukea.
- (17) Jäsenvaltioille, joihin sovelletaan poikkeusta ja joille on myönnetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002¹³ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua maksutasetukea, ei pitäisi myöntää tukea vakautusjärjestelystä, koska kyseisten jäsenvaltioiden rahoitustarpeisiin, myös julkisten investointien tason ylläpitämiseen, on jo vastattu myöntämällä keskipitkän ajan rahoitustukea muusta järjestelystä.
- (18) Vakautusjärjestelyn tuki olisi myönnettävä lainoina asianomaisille jäsenvaltioille. Tästä välineestä on tarkoitus myöntää jäsenvaltioille rahoitusta, jolla jatketaan julkisten investointien toteutusta.
- (19) Lainojen lisäksi asianomaisille jäsenvaltioille olisi myönnettävä varainhoitoasetuksen 220 artiklan mukaisena rahoitustuen erityistyyppinä korkotukia kattamaan kyseisistä lainoista aiheutuvat korkokustannukset. Tämän tyyppinen korkotuki tarjoaisi lainojen rinnalla lisätukea jäsenvaltioille, jotka kärsivät epäsymmetrisestä häiriöstä ja joihin sovelletaan rahoitusmarkkinoilla tiukkoja rahoitusehtoja.
- (20) Jotta vakautusjärjestelystä voidaan myöntää tukea nopeasti, komissiolle olisi annettava valtuudet myöntää lainoja, kun tukikelpoisuuden ja aktivoinnin perusteet täyttyvät, ja päättää korkotuen myöntämisestä.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi käytettävä vakautusjärjestelyn puitteissa saamansa tuki tukikelpoisiin julkisiin investointeihin ja lisäksi pidettävä julkiset investoinnit yleisesti ottaen tasolla, joka vastaa viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana keskimäärin toteutettuja julkisia investointeja; näin voidaan varmistaa, että tässä asetuksessa asetettu tavoite saavutetaan. Tältä osin jäsenvaltioiden odotetaan asettavan etusijalle tukikelpoisten investointien jatkamisen ohjelmissa, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta.
- (22) Tätä varten komission olisi tarkasteltava sitä, onko asianomainen jäsenvaltio noudattanut kyseisiä ehtoja. Jos ehtoja ei ole noudatettu, asianomaisen jäsenvaltion olisi maksettava saamansa laina kokonaan tai osittain takaisin, eikä sillä olisi oikeutta saada korkotukea.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

¹³ Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

- (23) Tukikelpoisten julkisten investointien enimmäistaso, jota voitaisiin tukea jäsenvaltiolle vakautusjärjestelystä myönnettävällä lainalla, olisi määritettävä automaattisesti laskentakaavalla, jonka muuttujia ovat tukikelpoisten julkisten investointien suhde bruttokansantuotteeseen (BKT) unionissa viiden vuoden ajalta ennen kuin kyseinen jäsenvaltio hakee lainaa, sekä jäsenvaltion BKT saman jakson aikana. Tukikelpoisten julkisten investointien enimmäistasoon olisi lisäksi sovellettava korotuskerrointa (α), jolloin tuen määrä lähestyy unionin talousarviossa vahvistettua enimmäismäärää. Kyseinen kerroin määritetään siten, että viimeisintä kriisiä tarkasteltaessa kaikki vakautusjärjestelystä saatavilla oleva tuki olisi myönnetty asianomaiselle jäsenvaltiolle, jos mekanismi olisi ollut käytössä.
- (24) Vakautusjärjestelystä myönnettävä lainamäärä olisi myös määritettävä automaattisesti käyttäen laskentakaavaa, jossa otetaan huomioon yhtäältä vakautusjärjestelystä tuettavien tukikelpoisten julkisten investointien enimmäistaso ja toisaalta laajan epäsymmetrisen häiriön vakavuus. Kyseisellä kaavalla määritettävään tukeen olisi myös sovellettava kerrointa (β), jonka suuruus perustuu häiriön vakavuuteen. Kyseinen kerroin on määritetty siten, että jos työttömyysaste kasvaa häiriön vuoksi yli 2,5 prosenttiyksikköä, asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetään enimmäismäärä tukea. Vakautusjärjestelystä voitaisiin enimmillään myöntää tukikelpoisten julkisten investointien enimmäismäärää vastaava laina, jos epäsymmetrinen häiriö osoittautuu erityisen vakavaksi jäsenvaltion suhdannetilannetta kuvaavien muiden indikaattorien (esimerkiksi luottamuskyselyt) ja makrotalouden tilasta tehdyn yksityiskohtaisemman analyysin perusteella (erityisesti makrotalouden ennusteet ja talouspolitiikan EU-ohjausjakson yhteydessä tehdyt analyysit). Jotta voidaan varmistaa, että mahdollisimman moni jäsenvaltio voisi saada tukea vakautusjärjestelystä, jäsenvaltiolle myönnettävä lainamäärä ei saisi olla yli 30 prosenttia käytettävissä olevista varoista suhteessa enimmäismäärään, joka on asetettu suhteutettaessa vakautusjärjestelystä myönnettäviä lainoja käytettävissä oleviin unionin talousarviovaroihin.
- (25) Vakautusjärjestelystä myönnettävien korkotukien määrä olisi määritettävä prosenttiosuutena korkokustannuksista, jotka aiheutuvat jäsenvaltiolle vakautusjärjestelystä myönnetystä lainasta.
- (26) Korkotukien rahoittajaksi olisi perustettava vakautustukirahasto. Vakautustukirahastoa olisi rahoitettava euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden ja valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvien muiden jäsenvaltioiden maksamilla kansallisilla rahoitusosuuksilla.
- (27) Vakautustukirahastoon siirrettävien kansallisten rahoitusosuuksien määrästä ja varojen siirtämisestä olisi määrättävä hallitustenvälisessä sopimuksessa, jonka tekevät euroa rahayksikkönään käyttävät jäsenvaltiot ja valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvat muut jäsenvaltiot. Kyseisessä sopimuksessa olisi määrättävä, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalliset rahoitusosuudet lasketaan käyttäen perusteena euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien osuutta eurojärjestelmässä tuotetusta rahoitustulosta. Valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvia jäsenvaltioita varten olisi määritettävä erityinen jakoperuste, jolla kansalliset rahoitusosuudet lasketaan. Komission olisi avustettava jäsenvaltioita kyseisten maksuosuuksien laskemisessa. Tätä varten Euroopan keskuspankin (EKP) olisi toimitettava komissiolle tiedot rahoitustulon määrästä, johon eurojärjestelmän kansalliset keskuspankit ovat oikeutettuja.

- (28) Kun kyseinen hallitustenvälinen sopimus on tullut voimaan, jäsenvaltiolle maksettavan korkotuen edellytyksenä pitäisi olla, että asianomainen jäsenvaltio siirtää vuotuisen rahoitusosuutensa vakautustukirahastoon. Korkotukien maksamisen edellytyksenä pitäisi olla, että vakautustukirahastossa on käytettävissä riittävästi varoja. Korkotukien maksamista vakautustukirahastosta lykättäisiin siinä tapauksessa, että yksittäiselle jäsenvaltiolle myönnetty korkotuki ylittäisi 30 prosenttia vakautustukirahastossa käytettävistä olevista varoista maksun suorittamisen ajankohtana.
- (29) Komission olisi vastattava vakautustukirahaston varojen turvallisesta ja järkevästä hoitamisesta.
- (30) Jäsenvaltioiden julkisia investointeja koskevien järjestelmien ja käytäntöjen laatu olisi varmistettava ja sitä olisi tarvittaessa parannettava, jotta voidaan tehostaa julkisten investointien ja mahdollisen vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen vaikutuksia. Komission olisi suoritettava säännöllisesti arviointi ja laadittava siitä kertomus, johon sisällytetään tarvittaessa suosituksia, joilla parannetaan jäsenvaltioiden julkisia investointeja koskevien järjestelmien ja käytäntöjen laatua. Jäsenvaltio voisi pyytää teknistä apua komissiolta. Viimeksi mainittu voisi tehdä teknisiä tarkastuskäyntejä.
- (31) Jotta voidaan määrittää säännöt EVM:n tai sen oikeudellisen seuraajan osallistumiselle rahoitustuen antamiseen komission rinnalla julkisten investointien tukemiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asiaan liittyvien tietojen vaihtoa vakautusjärjestelystä myönnettyistä lainoista, vaikutuksia EVM:n osallistumisesta vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen laskemiseen sekä korkotuen myöntämistä vakautustukirahastosta jäsenvaltiolle EVM:n rahoitustuesta aiheutuneita kuluja varten. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa määritetään prosenttiluku korkotuen laskentakaavaan, yksityiskohtaiset säännöt vakautustukirahaston hallinnointia varten sekä vakautustukirahaston sijoitusstrategian yleiset periaatteet ja perusteet. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten sopimuksessa¹⁴ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (32) Huhtikuun 13 päivänä 2016 tehdyn parempaa lainsäädäntöä koskevan toimielinten sopimuksen 22 ja 23 kohdan mukaisesti on tarpeen arvioida tätä asetusta, jotta voidaan erityisesti arvioida sen tuloksellisuutta sekä vaikutusta talouspolitiikan harjoittamiseen jäsenvaltioissa ja unionin työllisyyttä ja kasvua edistävän strategian noudattamiseen, sekä määrittää mahdollisia jatkotoimia, jotka ovat tarpeen makrotalouden vakauttamista tukevan vakuutusmekanismin luomiseksi. Tämä toteutetaan erityisten seurantavaatimusten mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella, välttämällä ylisääntelyä ja varsinkin jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista raskautta. Näihin vaatimuksiin voidaan tarvittaessa sisällyttää mitattavissa olevat indikaattorit, joiden perusteella arvioidaan asetuksen vaikutuksia ruohonjuuritasolla.

¹⁴ EUVL L 231, 12.5.2016, s. 1.

- (33) Vakautusjärjestelyä olisi pidettävä ensimmäisenä askeleena prosessissa, jossa kehitetään ajan mittaan täysipainoinen vakuutusmekanismi tukemaan makrotalouden vakauttamista. Nykytilanteessa vakautusjärjestelyn toiminta perustuu lainojen ja korkotuen myöntämiseen. Ei ole kuitenkaan poissuljettua, että EVM tai sen oikeudellinen seuraaja osallistuu toimintaan tulevaisuudessa tarjoamalla rahoitustukea julkisiin investointeihin euroa rahayksikkönään käyttävissä jäsenvaltioissa, jotka ovat epäsuotuisassa taloudellisessa tilanteessa. Lisäksi tulevaisuudessa voitaisiin perustaa jäsenvaltioiden vapaaehtoihin rahoitusosuuksiin perustuva, lainanottovalmiuden sisältävä vapaaehtoinen vakuutusmekanismi, joka olisi tehokas väline makrotalouden vakauttamisessa epäsymmetrisen häiriön aikana.
- (34) Varainhoitoasetuksen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013, neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 mukaan unionin taloudellisia etuja on suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäiseminen, havaitseminen, korjaaminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnollisten seuraamusten määrääminen. Erityisesti asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 nojalla Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi tehdä tutkimuksia, joihin sisältyvät myös paikan päällä suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, selvittääkseen, onko kyse petoksesta, lahjonnasta tai muuta laittomasta toiminnasta, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja. Neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto voi tutkia unionin taloudellisia etuja uhkaavia petoksia ja muuta laitonta toimintaa sekä nostaa syytteitä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371 säädetään. Varainhoitoasetuksen mukaan unionin rahoitusta saavien henkilöiden ja yhteisöjen on toimittava täydessä yhteistyössä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi sekä myönnettävä komissiolle, Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF), Euroopan syyttäjänvirastolle (EPPO) ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle tarvittavat valtuudet ja tiedonsaantioikeudet.
- (35) Tähän asetukseen sovelletaan horisontaalisia varainhoitosääntöjä, jotka Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 322 artiklan perusteella. Näistä säännöistä säädetään varainhoitoasetuksessa, ja niissä määritetään erityisesti menettely talousarvion laatimiselle ja toteuttamiselle kun kyse on avustuksista, hankinnoista, rahapalkinnoista ja välillisestä toteutuksesta, sekä järjestetään taloushallinnon henkilöstön toiminnan valvonta. SEUT-sopimuksen 322 artiklan perusteella annetut säännöt koskevat myös unionin talousarvion suojaamista silloin kun oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen jäsenvaltioissa kohdistuu yleisiä puutteita, koska oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen on välttämätön ennakkoedellytys moitteettomalle varainhoidolle ja EU:n rahoituksen tuloksellisuudelle.
- (36) Tämän asetuksen tavoitetta, joka on Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustaminen vaimentamaan taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vaarantavia laajoja epäsymmetrisiä häiriöitä, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska talous- ja rahaliiton rakenteeseen kuuluu keskitetyn rahapolitiikan rinnalla jäsenvaltioiden kansallinen finanssipolitiikka, vaan tavoite voidaan tarvittavien toimien laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla; sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa

vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan investointien vakautusjärjestely, jäljempänä 'vakautusjärjestely'.
2. Vakautusjärjestelystä myönnetään rahoitustukea lainojen ja korkotukien muodossa julkisiin investointeihin jäsenvaltiolle, joihin kohdistuu laaja epäsymmetrinen häiriö.
3. Vakautusjärjestelystä voidaan myöntää tukea jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro, ja muille jäsenvaltioille, jotka osallistuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 140 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun valuuttakurssimekanismiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'sopimuksella' hallitustenvälistä sopimusta, jonka tekevät kaikki jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro, ja valuuttakurssimekanismiin (ERM II) osallistuvat muut jäsenvaltiot ja jossa määrätään niiden kansallisten rahoitusosuuksien laskentamenetelmästä ja siirtämisestä vakautustukirahastoon;
- 2) 'julkisilla investoinneilla' julkisen talouden kiinteän pääoman bruttomuodostusta, sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013¹⁵ liitteessä A;
- 3) 'tukikelpoisilla julkisilla investoinneilla' a) julkisia investointeja, joilla tuetaan toimintapolitiikan tavoitteita, sellaisina kuin ne määritellään [...] annetussa asetuksessa (EU) [XX] [viittaus uuteen yhteisiin säännöksiä koskevaan asetukseen]¹⁶, ja b) kaikkia asetuksen (EU) N:o 549/2013 liitteessä A olevan määritelmän mukaisia koulutusmenoja, jotka eivät kuulu a alakohdan soveltamisalaan;
- 4) 'vakautusjärjestelystä myönnettävällä tuella' varainhoitoasetuksen [220] artiklassa tarkoitettua unionin rahoitustukea, joka myönnetään vakautusjärjestelystä lainoina ja korkotukena tukemaan tukikelpoisia investointeja;

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

¹⁶ [Viittaus yhteisiin säännöksiä koskevan asetuksen uuteen versioon]

5) 'julkisten investointien hallinnointijärjestelmillä ja -käytännöillä' jäsenvaltioiden sisäisiä prosesseja, joita käytetään julkisten investointien suunnittelussa, kohdentamisessa ja toteuttamisessa;

5) 'älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevalla unionin strategialla' Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamien päätelmien liitteessä I (Euroopan uusi työllisyys- ja kasvustrategia – EU:n yleistavoitteet), jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista 14 päivänä heinäkuuta 2015 annetussa neuvoston suosituksessa (EU) 2015/1184¹⁷ sekä 14 päivänä heinäkuuta 2015 annetussa neuvoston päätöksessä (EU) 2016/1838¹⁸ esitettyjä jäsenvaltioiden ja unionin toimintaa ohjaavia yleistavoitteita ja yhteisiä tavoitteita sekä tällaisten yleistavoitteiden ja yhteisten tavoitteiden mahdollisia tarkistuksia.

II OSA PERUSTEET

3 artikla

Tukikelpoisuuden perusteet

1. Jäsenvaltiolle voidaan myöntää vakautusjärjestelystä tukea, jos siihen ei sovelleta

a) neuvoston päätöstä, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu liiallisen alijäämän korjaamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan tai 11 kohdan mukaisesti kahden vuoden aikana ennen tuen hakemista vakautusjärjestelystä;

b) neuvoston asetuksen (EU) N:o 1466/97¹⁹ 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan mukaista neuvoston päätöstä, jossa vahvistetaan, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu havaitun merkittävän poikkeaman oikaisemiseksi kahden vuoden aikana ennen tuen hakemista vakautusjärjestelystä;

c) samassa liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä kahta peräkkäistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011²⁰ 8 artiklan 3 kohdan mukaista neuvoston suositusta sillä perusteella, että asianomainen jäsenvaltio on toimittanut riittämättömän korjaussuunnitelman kahden vuoden aikana ennen tuen hakemista vakautusjärjestelystä;

d) samassa liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä kahta peräkkäistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 10 artiklan 4 kohdan mukaista neuvoston päätöstä, joissa todetaan, että asianomainen jäsenvaltio ei ole noudattanut suositusta, koska se ei ole toteuttanut suositettuja korjaavia toimia kahden vuoden aikana ennen tuen hakemista vakautusjärjestelystä;

¹⁷ EUVL L 192, 18.7.2015, s. 27.

¹⁸ EUVL L 280, 18.10.2016, s. 30.

¹⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

e) neuvoston päätöstä, jossa hyväksytään asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu makrotalouden sopeutusohjelma;

f) neuvoston päätöstä, jolla pannaan täytäntöön neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002²¹ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämistä koskeva järjestely.

2. Kun sopimus on tullut voimaan, jäsenvaltiolle voidaan myöntää korkotukea, jos se täyttää sopimuksen mukaiset velvoitteensa.

4 artikla

Aktivointiperusteet

1. Jäsenvaltioon katsotaan kohdistuvan laaja epäsymmetrinen häiriö, jos seuraavat aktivointiperusteet täyttyvät samanaikaisesti:

a) neljännesvuosittainen kansallinen työttömyysaste on ylittänyt asianomaisen jäsenvaltion keskimääräisen työttömyysasteen 60 vuosineljänneksen ajan ennen vuosineljännestä, jonka aikana hakemus esitetään;

b) neljännesvuosittainen kansallinen työttömyysaste on noussut yli prosenttiyksikön verrattuna edellisen vuoden vastaavalla vuosineljänneksellä tilastoituun työttömyysasteeseen.

2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa tarkoitettu työttömyysaste määritetään viittaamalla asetukseen (EY) N:o 577/98²².

Kyseessä on erityisesti koko väestön ja kaikkien ikäryhmien työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

3. Tämän artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa neljännesvuosittaista kansallista työttömyysastetta koskevat numerotiedot ovat kaunitasoitettuja.

5 artikla

Tuetut investoinnit

1. Vakautusjärjestelystä tukea saavan jäsenvaltion on sinä vuonna, jona sille myönnetään vakautusjärjestelystä laina

a) tehtävä tukikelpoinen julkinen investointi, jonka määrä on vähintään vakautusjärjestelystä saatavan lainan suuruinen,

b) säilytettävä kansalliset julkiset investoinnit samalla tasolla kuin ne ovat keskimäärin olleet viiden edellisen vuoden aikana.

Komissio voi kuitenkin 6 artiklan 2 kohdan mukaista päätöstä tehdessään todeta, että kyseinen julkisten investointien taso on kestävä, jolloin komissio määrittää julkisten investointien tason, joka on säilytettävä.

²¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002 (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

²² Neuvoston asetus (EY) N:o 577/98, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1998, yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä (EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3).

2. Vakautusjärjestelystä myönnetyn lainan maksamista seuraavana vuonna komissio tutkii, onko asianomainen jäsenvaltio noudattanut 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia. Komissio todentaa erityisesti sen, missä määrin asianomainen jäsenvaltio on säilyttänyt tukikelpoisten julkisten investointien tason ohjelmissa, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta.

Jos komissio asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan toteaa, että 1 kohdassa tarkoitettuja ehtoja ei ole noudatettu, komissio antaa päätöksen, jossa

a) vaaditaan vakautusjärjestelystä myönnetyn lainan ennen aikaista takaisinmaksua tilanteesta riippuen joko kokonaan tai osittain; ja

b) todetaan, että asianomainen jäsenvaltio ei ole oikeutettu saamaan korkotukea maksettuaan vakautusjärjestelystä myönnetyn lainan takaisin.

Komissio antaa päätöksensä ilman aiheetonta viivytystä ja julkistaa sen.

III OSA

VAKAUTUSJÄRJESTELYSTÄ MYÖNNETTÄVÄN TUEN MUOTO JA SOVELLETTAVA MENETTELY

6 artikla

Vakautusjärjestelystä tukea myönnettäessä sovellettava menettely

1. Jos jäsenvaltio täyttää 3 artiklassa tarkoitetut tukikelpoisuusperusteet ja jäsenvaltioon kohdistuu 4 artiklassa tarkoitettu laaja epäsymmetrinen häiriö, jäsenvaltio voi hakea komissiolta tukea vakautusjärjestelystä kerran vuodessa. Jäsenvaltion on ilmoitettava tukitarpeensa.

Komissio arvioi pyynnöt ja vastaa niihin saapumisjärjestyksessä. Komissio toimii ilman aiheetonta viivytystä.

2. Komissio määrittää vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen ehdot. Päätökseen sisällytetään vakautusjärjestelystä myönnettävän lainan määrä, keskimääräinen maturiteetti, hinnoittelukaava, saatavuusaika ja korkotuen määrä sekä muut yksityiskohtaiset säännöt tuen täytäntöönpanoa varten. Kun komissio päättää vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen ehdoista, se ottaa huomioon määrän, jonka katsotaan olevan kestävä asetuksen (EU, Euratom) N:o XX (varainhoitoasetus) [210 artiklan 3 kohdassa] tarkoitetulla tavalla omien varojen enimmäismäärän mukaisten maksumäärärahojen puitteissa.

IV OSA

VAKAUTUSJÄRJESTELYSTÄ MYÖNNETTÄVÄN TUEN MÄÄRÄ

7 artikla

Lainojen enimmäismäärä

Tämän asetuksen nojalla jäsenvaltioille myönnettyjen lainojen pääoma on yhteensä enintään 30 miljardia euroa.

8 artikla

Vakautusjärjestelystä myönnettävän lainan määrä

1. Rajoittamatta 3 kohdan soveltamista vakautusjärjestelystä myönnettävän lainan määrä (S) määritetään seuraavan laskentakaavan mukaisesti:

$$S = \beta \times I_S \times (\text{työttömyyden kasvu}_{\text{JV}} - \text{kynnysarvo}) \\ \text{kun } S \leq I_S$$

Tässä kaavassa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) ' β ' on 0,66;
- b) ' I_S ' on 2 kohdassa tarkoitettu tukikelpoisten julkisten investointien enimmäismäärä, jolle voidaan myöntää vakautusjärjestelystä tukea asianomaisessa jäsenvaltiossa;
- c) ' $\text{työttömyyden kasvu}_{\text{JV}}$ ' on 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu neljännesvuosittaisen kansallisen työttömyysasteen kasvu prosenttiyksikköinä ilmaistuna;
- d) 'kynnysarvo' on 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritetty kynnysarvo prosenttiyksikköinä ilmaistuna.

Komissio voi kuitenkin korottaa vakautusjärjestelystä myönnettävän lainan määrää (S), jolloin se on enintään I_S , jos asianomaiseen jäsenvaltioon kohdistuva laaja epäsymmetrinen häiriö on erityisen vakava.

2. Tukikelpoisten julkisten investointien enimmäismäärä (I_S), jolle voidaan myöntää vakautusjärjestelystä tukea asianomaisessa jäsenvaltiossa, määritetään seuraavan laskentakaavan mukaisesti:

$$I_S = \alpha \times \frac{\text{keskimääräiset julkiset investoinnit}_{\text{EU}}}{\text{BKT}_{\text{EU}}} \times \text{BKT}_{\text{JV}}$$

Tässä kaavassa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) ' α ' on 11,5;
- b) ' $\frac{\text{keskimääräiset julkiset investoinnit}_{\text{EU}}}{\text{BKTEU}}$ ', on tukikelpoisten julkisten investointien suhde

BKT:hen unionissa käyvin hinnoin laskettuna ja käyttäen keskiarvoa viideltä täydeltä vuodelta ennen kuin vakautusjärjestelystä haettiin tukea 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

- c) ' BKT_{JV} ' on asianomaisen jäsenvaltion BKT käyvin hinnoin laskettuna ja käyttäen keskiarvoa viideltä täydeltä vuodelta ennen kuin vakautusjärjestelystä haettiin tukea 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

3. Vakautusjärjestelystä myönnettävä laina ei saa ylittää 30 prosenttia 7 artiklassa tarkoitetusta käytettävissä olevasta määrästä, josta on vähennetty vakautusjärjestelystä myönnettyjen vielä takaisin maksamatta olevien lainojen kokonaismäärä.

9 artikla

Vakautusjärjestelystä myönnettävien korkotukien määrä

1. Korkotuella katetaan korkokustannukset, jotka aiheutuvat jäsenvaltiolle vakautusjärjestelystä myönnetystä lainasta. Vakautusjärjestelystä myönnettävän korkotuen määrä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{Korkotuki} = 100 \text{ prosenttia korkokustannuksista}_{JV}$$

Tätä säännöstä sovellettaessa 'korkokustannuksilla' tarkoitetaan 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua komission päätöksessä määritetyn hinnoittelukaavan perusteella laskettua koron määrää ottaen huomioon 12 artiklan 4 kohdan mukainen mahdollinen jälleenrahoitus.

2. Siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoituja säädöksiä 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jotta se voi muuttaa tätä asetusta määrittämällä 1 kohdassa tarkoitettua prosenttiosuuden, jos tämä vaikuttaa tarpeelliselta ottaen huomioon sopimuksen täytäntöönpano tai mahdollinen maksujen lykkäys 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

10 artikla

EVM:n tai sen oikeudellisen seuraajan myöntämä rahoitustuki

1. Jos EVM tai sen oikeudellinen seuraaja myöntää jäsenvaltioille rahoitustukea tukikelpoisiin julkisiin investointeihin tämän asetuksen kanssa johdonmukaisten sääntöjen ja ehtojen mukaisesti, komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jotta voidaan:

a) täydentää tätä asetusta täsmentämällä komission ja EVM:n tai sen oikeudellisen seuraajan välistä tietojenvaihtoa 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta;

b) täydentää tätä asetusta määrittelemällä säännöt sille, miten EVM:n tai sen oikeudellisen seuraajan myöntämä rahoitustuki ja vakautusjärjestelystä myönnettävät 8 ja 9 artiklan mukaisesti lasketut määrät täydentävät toisiaan;

c) muuttaa tai täydentää 9 ja 18 artiklaa antamalla mahdollisuus myöntää vakautustukirahastosta korkotukea jäsenvaltioille kattamaan korkokustannuksia, jotka liittyvät EVM:n tai sen oikeudellisen seuraajan niille myöntämään rahoitustukeen tukikelpoisia julkisia investointeja varten.

V OSA

MAKSAMISTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANOA KOSKEVAT MENETTELYT

I osasto

Lainat

11 artikla

Lainan maksaminen

1. Vakautusjärjestelystä myönnettävä laina maksetaan pääsääntöisesti yhdessä erässä.

12 artikla

Otto- ja antolainaus

1. Otto- ja antolainaus toteutetaan euroina.
2. Sen jälkeen kun komissio on antanut lainaa koskevan päätöksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, se valtuutetaan ottamaan lainaa pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta tarkoituksenmukaisimpana ajankohtana suunniteltujen maksuerien välillä, jotta rahoituskustannukset saataisiin optimoitua ja komission maine liikkeeseenlaskijana markkinoilla säilyisi. Hankitut varat, joita ei ole vielä maksettu tuensaajille, on säilytettävä jatkuvasti erillisillä käteis- tai arvopaperitileillä, joita hoidetaan talousarvion ulkopuolisiin toimiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti ja joita ei voida käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin rahoitustuen myöntämiseen jäsenvaltioille tämän mekanismin mukaisesti.
3. Jos jäsenvaltiolle myönnetään vakautusjärjestelystä laina, johon liittyy ennen aikaista takaisinmaksua koskeva lauseke, ja se päättää käyttää tätä mahdollisuutta, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.
4. Komissio voi kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan sekä olosuhteiden mahdollistaessa lainan myöntämisen vakautusjärjestelystä paremmin korkoehdoin jälleenrahoittaa koko alkuperäisen lainan tai osan siitä taikka järjestää vastaavat rahoitusehdot uudelleen.

13 artikla

Kustannukset

Rajoittamatta 9 artiklan soveltamista vakautusjärjestelystä lainan saava jäsenvaltio vastaa kustannuksista, joita unionille aiheutuu kunkin toimen sopimisesta ja toteuttamisesta.

14 artikla

Lainojen hallinnointi

1. Komissio toteuttaa tarvittavat lainojen hallinnointijärjestelyt EKP:n kanssa.
2. Asianomaisen jäsenvaltion on avattava erillinen tili kansallisessa keskuspankissa vakautusjärjestelystä saamansa tuen hallinnointia varten. Jäsenvaltion on myös siirrettävä vakautusjärjestelystä myönnetyn lainan erääntyvä pääoma ja korot EKP:n tilille neljätoista TARGET2-järjestelmän pankkipäivää ennen kutakin eräpäivää.

II osasto

Korkotuki

15 artikla

Korkotuen maksaminen

Rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan soveltamista korkotuki maksetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle samaan aikaan kuin tämä maksaa vakautusjärjestelystä myönnetyn erääntyneen lainapääoman tai koron takaisin.

III osasto

Valvonta

16 artikla

Valvonta ja tarkastukset

1. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on oikeus tehdä asianomaisessa jäsenvaltiossa varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen hallinnoinnin osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 27 artiklan soveltamista.

2. Komissiolla, mukaan lukien Euroopan petostentorjuntavirasto, on erityisesti oikeus lähettää omia virkamiehiään tai asianmukaisesti valtuutettuja edustajia tekemään teknisiä tai varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen osalta.

3. Henkilöiden tai yhteisöjen, mukaan lukien muut kuin unionin toimielinten tai elinten valtuuttamat henkilöt ja yhteisöt, tekemät unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevat tarkastukset muodostavat yleisen varmuuden perustan varainhoitoasetuksen [127] artiklan mukaisesti.

VI OSA

VAKAUTUSTUKIRAHASTO

17 artikla

Vakautustukirahaston säännöt

1. Perustetaan vakautustukirahasto.

2. Vakautustukirahaston toiminta rahoitetaan seuraavilla erillä:

a) jäsenvaltioiden rahoitusosuudet sopimuksen mukaisesti;

b) vakautustukirahaston varojen sijoittamisesta saatavat tuotot;

c) lainojen korkotuet, jotka jäsenvaltiot maksavat takaisin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Vakautustukirahaston tulot, joista säädetään 2 kohdan a alakohdassa, ovat ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja ja tulot, joista säädetään 2 kohdan c alakohdassa, ovat sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja varainhoitoasetuksen [21 artiklan 4 kohdan] mukaisesti.

4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen rahoitusosuuksien laskemista varten EKP ilmoittaa kunakin vuonna 30 päivään huhtikuuta mennessä komissiolle tiedot rahoitustulon määrästä, joka on osoitettu eurojärjestelmän kansallisille keskuspankeille Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Vakautustukirahaston käyttö

1. Vakautustukirahaston varoja voidaan käyttää ainoastaan 9 artiklassa tarkoitettujen korkotukien maksamiseen jäsenvaltioille.
2. Maksettava korkotuki ei saa ylittää 30 prosenttia vakautustukirahastossa käytettävistä olevista varoista jäsenvaltiolle suoritettavan maksun ajankohtana. Muiden maksujen suorittamista on lykättävä. Kaikki 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut vakautustukirahastoon maksettavat uudet rahoitusosuudet on käytettävä ensisijaisesti aiemmin lykättyjen maksujen suorittamiseen asianomaisille jäsenvaltioille. Jos lykättyjä maksuja on useampi kuin yksi, tällaisten maksujen suoritusjärjestys määräytyy lykkäyksen keston mukaan alkaen pisimpään lykätystä maksusta.

19 artikla

Vakautustukirahaston hallinnointi

1. Komissio hallinnoi suoraan vakautustukirahastoa tämän asetuksen ja 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti.
2. Komissio noudattaa moitteettoman varainhoidon periaatteen ja asianmukaisten vakavaraisuussääntöjen mukaisesti varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa, josta säädetään tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä, ja sijoittaa vakautustukirahaston hallussa olevat määrät käteistalletuksiin ja lähes likvideihin rahamarkkinainstrumentteihin sekä vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin, kuten määräaikaistalletuksiin, joukkolainoihin ja velkasitoumuksiin tai omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, mukaan lukien nollakupongit ja vaihtuvakorkoiset kupongit ja indeksisidonnaiset arvopaperit. Sijoitusten on oltava alakohtaisesti, maantieteellisesti ja suhteellisesti riittävän hajautettuja. Kyseisten sijoitusten tuotolla kartutetaan vakautustukirahastoa.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla yksityiskohtaiset säännöt vakautustukirahaston hallinnointia varten sekä rahaston sijoitusstrategian yleiset periaatteet ja perusteet.

VI OSA

JULKISTEN INVESTOINTIEN HALLINNOINTIJÄRJESTELMIEN JA - KÄYTÄNTÖJEN LAATU

Julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatu

1. Jotta voidaan parantaa julkisten investointien ja mahdollisen vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen vaikutuksia, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet, joilla saavutetaan ja säilytetään julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen korkea laatu.
2. Komissio tarkastelee viimeistään [PÄIVÄYS (*kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta*)] ja sen jälkeen viiden vuoden välein julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatua jäsenvaltioissa. Komissio laatii kertomuksen, joka sisältää laadullisen arvion ja joukkoon indikaattoreita perustuvan pisteytyksen sekä antaa tarvittaessa suosituksia, joilla parannetaan julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatua. Kertomus julkistetaan.
3. Jäsenvaltioiden julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laadun arvioinnissa käytettävät menetelmät esitetään liitteessä. Komissio arvioi säännöllisesti käytettyjen menetelmien ja perusteiden asianmukaisuutta sekä ja mukauttaa tai muuttaa niitä tarvittaessa. Komissio julkistaa käytetyt menetelmät ja perusteet.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi tai täydentämiseksi päivittämällä 3 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä ja perusteita.

VIII OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Komissiolle siirrettyä valtaa hyväksyä delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Komissiolle siirretään ... päivästä ...kuuta ... [*tämän asetuksen voimaantulopäivä*] alkaen määräämättömäksi ajaksi 10 artiklassa, 19 artiklan 3 kohdassa ja 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valta hyväksyä delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklassa, 19 artiklan 3 kohdassa ja 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 10 artiklan, 19 artiklan 3 kohdan ja 20 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

22 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Indikaattorit, joiden avulla raportoidaan asetuksen täytäntöönpanon edistymisestä johdanto-osan 36 kappaleessa ja 1 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa, esitetään liitteessä 2.
2. Jotta voidaan varmistaa asetuksen täytäntöönpanon edistymisen tehokas arviointi suhteessa tavoitteisiin, komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti; näin voidaan muuttaa liitettä II tarkistamalla tai täydentämällä indikaattoreita tarpeen mukaan sekä täydentää tätä asetusta säännöksillä, jotka koskevat seuranta- ja arviointikehyksen perustamista.
3. Tulosraportointijärjestelmällä on varmistettava, että täytäntöönpanon ja tulosten seurannassa käytettävät tiedot kerätään tehokkaasti, tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti. Sitä varten vakautusjärjestelyn tuen saajille on asetettava oikeasuhteiset raportointivaatimukset.
4. Arvioinnit on suoritettava oikea-aikaisesti, jotta niitä voidaan hyödyntää päätöksenteossa.
5. Vakautusjärjestelyn väliarviointi on suoritettava heti kun sen täytäntöönpanosta on saatavilla riittävästi tietoa. Komissio suorittaa vakautusjärjestelyn loppuarvioinnin neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Tässä arvioinnissa tarkastellaan muun muassa

- a) tämän asetuksen vaikuttavuutta;
- b) vakautusjärjestelyn osuutta jäsenvaltioiden talouspolitiikan harjoittamisessa tavalla, joka lujittaa yhteenkuuluvuutta unionissa;
- c) tämän asetuksen osuutta unionin kasvu- ja työllisyysstrategian täytäntöönpanossa;
- d) tarvetta kehittää vapaaehtoinen vakuutusmekanismi tukemaan makrotalouden vakauttamista.

Arviointiin liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.

6. Komissio toimittaa arvioinnin päätelmät ja omat huomautuksensa Euroopan parlamentille, neuvostolle, euroryhmälle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan [kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen,] kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohta tulee voimaan [PÄIVÄMÄÄRÄ].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) (ohjelmaklusteri)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.5. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehiksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan investointien vakautusjärjestelyn perustamisesta

1.2. Toimintalohko(t) (ohjelmaklusteri)

Talous- ja rahaliitto

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

X ☐ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen²³

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.4.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Aloite on jatkoa komission 6. joulukuuta 2017 antamaan tiedonantoon ("Uudet talousarviovälineet unionin kehikseen vakaan euroalueen tueksi"), joka puolestaan on osa aloitepakettia, jolla syvennetään Euroopan talous- ja rahaliittoa. Se perustuu etenkin viiden puheenjohtajan 22. kesäkuuta 2015 antamaan kertomukseen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä ja talous- ja rahaliiton syventämisestä 31. toukokuuta 2017 laadittuun komission pohdinta-asiakirjaan.

Sitä sovelletaan euroalueen jäsenvaltioihin ja valuuttakurssimekanismiin (ERM II) liittyneisiin jäsenvaltioihin edellyttäen, että ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuus- ja aktivointiperusteet.

Asetus tulee voimaan [kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen,] kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

1.4.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Syyt Euroopan tason toimiin (ex-ante): Valuuttaunionissa on useita puolustuslinjoja talouden häiriöitä vastaan: joustavat markkinat, mukaan lukien tehokkaat rahoitusmarkkinat, hallitusten terve toimintapolitiikka (muun muassa finanssipoliittisten puskurien muodostaminen taloudellisesti hyvinä aikoina lieventämään tulevia häiriöitä) ja yhteiset välineet, joilla selvitetään kriisitilanteista.

²³

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Vaikka kaikki nämä varautumiskeinot olisivat käytössä, ne eivät riitä varmistamaan talouden asianmukaista vakauttamista erityisesti pienissä avoimissa talouksissa, kuten taannoinen finanssikriisi osoitti. Euroalueen tasolle tarvitaan finanssipoliittinen väline lieventämään suurten häiriöiden vaikutuksia, jotta voidaan välttää kansallisen toissijaisuusperiaatteen ylikuormittuminen. Vakautusjärjestely on järjestelmän keskeinen täydentävä osa, joka olisi aktivoitava suurten häiriöiden vaikuttaessa yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, kun muiden mekanismien ja kansallisten toimintapolitiikkojen rajat tulevat vastaan, mikä aiheuttaa suuria taloudellisia riskejä paitsi asianomaiselle jäsenvaltiolle myös koko euroalueelle. Olisi tärkeää välttää se, että häiriöt ja merkittävät taantumet johtavat syvempiin ja laajempiin stressitilanteisiin. Vakautusjärjestelyn avulla vältettäisiin tällaiset tilanteet, koska suurten paineiden kohteena oleville jäsenvaltioille voitaisiin tarjota tukea. Asianmukaisempi ja suhdanteita tasoittavampi kansallinen finanssipoliittikka lisäisi myös finanssipoliittikan kokonaisvirityksen johdonmukaisuutta, mikä tuottaisi muihin jäsenvaltioihin kohdistuvia positiivisia heijastusvaikutuksia. Lisäksi vakautusjärjestelyllä voitaisiin tukea jäsenvaltioita, joiden taloutta vakauttavat kansallisen tason keinot ovat loppumassa, mutta rahoitustukea ei vielä tarvita. Tämä voisi alentaa talouden sopeutuksesta aiheutuvia kustannuksia.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (ex-post): Euroopan investointien vakautusjärjestelyn pitäisi auttaa ylläpitämään tukikelpoisia julkisia investointeja laajojen epäsymmetristen häiriöiden kohteilemissa jäsenvaltioissa, kun kansallisten automaattisten vakauttajien toiminta ei riitä, kansallisessa finanssipoliitikassa tasapainotellaan vakautuksen ja kestävyys välillä, rahapolitiikka on rajoitettua ja finanssipoliittikan koordinointi on tullut tiensä päähän. Järjestelmä voisi julkisia investointeja tukemalla auttaa estämään kansallisista sopeutustoimista johtuvan keskipitkän ja pitkän aikavälin kasvun huomattavan hidastumisen. Talouden häiriöstä kärsivä jäsenvaltio saattaisi myös välttyä rahoitustuen hakemiselta.

1.4.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Tämä on ensimmäinen kerta, kun vakauttamisjärjestely on otettu käyttöön osana talous- ja rahaliittoa syventäviä uudistuksia. Viimeisin talouskriisi on osoittanut, että jäsenvaltiot ovat haavoittuvia laajoille talouden häiriöille, myös ne, joilla on terve julkinen talous. Näitä häiriöt johtivat asianomaisten jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusaseman merkittävään heikkenemiseen. Monissa tapauksissa nämä jäsenvaltiot joutuivat pyytämään rahoitustukiohjelmia. Siinä vaiheessa kun rahoitustukiohjelmia pyydettiin, talouden sopeutuskustannukset olivat nousseet jo hyvin suuriksi, ja tarvittavien toimien toteuttamisella oli huomattavat vaikutukset jäsenvaltioiden keskipitkän ja pitkän aikavälin talouskasvuun. Vakautusjärjestelyn avulla pyritään välttämään tällaisen skenaarion toistuminen tulevien kriisien aikana.

1.4.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

Ehdotetussa asetuksessa esitetty vakautusjärjestelyn rahoitusväline on yhteensopiva koheesipoliittikan muiden välineiden kanssa. Väline täydentää ohjelmia, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta. Niiden osuus on ollut viime vuosina yli puolet kaikista julkisista investoinneista, ja ne ovat merkittäväällä tavalla tukeneet EU:n

alueita ja maita niiden kuroessa kiinni kehityseroja taloudessa ja sosiaalialalla. Tältä osin on huomattava, että talouspolitiikan EU-ohjausjakson ja ohjelmien, joita unioni tukee Euroopan aluekehitysrahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, painopisteiden välille on luotu aiempaa kiinteämpi yhteys ottamalla käyttöön ennakkoehdot ja makrotaloudelliset ehdot yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen kautta. Vastaavilla ehdoilla määritetään kelpoisuus tuen saamiseen vakautusjärjestelystä. Vakautusjärjestely myös täydentää muita EU:n tason välineitä, joilla voidaan erityisesti auttaa vaimentamaan talouden toimintahäiriöitä kansallisella tai paikallisella tasolla. Näitä ovat muun muassa Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, josta annetaan rahoitustukea jäsenvaltioille/alueille, jotka kärsivät suurista katastrofeista, ja Euroopan globalisaatiorahasto, josta tarjotaan tukea työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan rakennemuutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja finanssikriisin seurauksena.

1.5. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ **Kesto on rajattu**

☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV

☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

☒ **kesto ei ole rajattu**

Käynnistysvaihe alkaa [kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen,] kun asetus on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ehdotus täytäntöönpannaan vasta sen jälkeen kun tukea saava jäsenvaltio on täyttänyt tukikelpoisuutta ja aktivointia koskevat kriteerit. Sitä sovelletaan niin kauan kuin kaksinkertaista aktivointia koskeva ehto täyttyy.

1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)²⁴

☒ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.

²⁴

Tarkemmat kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Jäsenvaltion esitettyä pyynnön komissio arvioi, täyttääkö asianomainen jäsenvaltio aktivointiin ja tukikelpoisuuteen liittyvät kriteerit, joilla arvioidaan oikeutta saada tukea vakautusjärjestelystä. Lisäksi komissio tutkii vakautusjärjestelystä myönnetyn lainan maksuvuotta seuraavana vuonna sitä, onko asianomainen jäsenvaltio noudattanut ehtoa, jonka mukaan lainatut varat on käytettävä tukikelpoisiin julkisiin investointeihin. Komissio selvittää myös, onko jäsenvaltio säilyttänyt ehtojen mukaisesti julkiset investointinsa samalla tasolla kuin keskimäärin viiden edellisen vuoden aikana. Komissio voi kuitenkin todeta, että jäsenvaltiolta edellytetty julkisten investointien taso ei ole kestävä, jolloin komissio määrittää uuden julkisten investointien tason, joka on säilytettävä.

Vakautustukirahastoon suoritettavien rahoitusosuuksien maksamista varten EKP ilmoittaa kunakin vuonna 30. huhtikuuta mennessä komissiolle tiedot rahoitustulon määrästä, joka on osoitettu eurojärjestelmän kansallisille keskuspankeille Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan mukaisesti.

Euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden rahoitusosuudet vakautustukirahastoon lasketaan saman vertailuarvon perusteella (eurojärjestelmän rahoitustulo), mutta niihin sovelletaan erityistä jakoperustetta.

Komissio tarkastelee viimeistään kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen viiden vuoden välein julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatua jäsenvaltioissa. Komissio laatii raportin, joka sisältää laadullisen arvion ja joukkoon indikaattoreita perustuvan pisteytyksen. Komissio antaa tarvittaessa myös suosituksia, joilla parannetaan julkisten investointien hallinnointijärjestelmien ja -käytäntöjen laatua. Komission raportti julkistetaan.

Viiden vuoden välein komissio tarkastelee tämän asetuksen soveltamista ja raportoi havaintonsa. Kyseinen raportti toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja euroryhmälle. Raportin tuloksista riippuen komissio liittyy siihen tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle annetaan asetuksen 16 artiklassa oikeus tehdä asianomaisessa jäsenvaltiossa varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen hallinnoinnin osalta. Komissiolla, mukaan lukien Euroopan petostentorjuntavirasto, on oikeus lähettää omia virkamiehiään tai asianmukaisesti valtuutettuja edustajia tekemään teknisiä tai varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen osalta.

Vakautusjärjestelystä myönnettävien lainojen osalta komissio päättää niiden ehdot (toisin sanoen määrän, keskimääräisen maturiteetin, hinnoittelukaavan,

saatavuusajan, lainan korkotuen määrän ja muut yksityiskohtaiset säännöt tuen täytäntöönpanoa varten). Vakautusjärjestelystä lainan saava jäsenvaltio vastaa kustannuksista, joita unionille aiheutuu kunkin toimen sopimisesta ja toteuttamisesta. Komissio toteuttaa tarvittavat lainojen hallinnointijärjestelyt EKP:n kanssa. Asianomainen jäsenvaltio avaa erillisen tilin kansallisessa keskuspankissaan vakautusjärjestelystä saamansa tuen hallinnointia varten. Jäsenvaltio siirtää vakautusjärjestelystä myönnetyn lainan erääntyvän pääoman ja korot EKP:n tilille neljätoista TARGET2-järjestelmän pankkipäivää ennen kutakin eräpäivää.

Korkotukiin tarkoitettuja varoja hoitavan vakautustukirahaston hallinnoinnissa komissio noudattaa asetuksen 19 artiklan mukaisesti varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa joka perustuu moitteettoman varainhoidon periaatteeseen ja asianmukaisiin vakavaraisuussääntöihin. Komissio sijoittaa vakautustukirahaston hallussa olevat määrät käteistalletuksiin ja lähes likvideihin rahamarkkinainstrumentteihin sekä vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin, kuten määräaikaistalletuksiin, joukkolainoihin ja velkasitoumuksiin tai omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, mukaan lukien nollakupongit ja vaihtuvakorkoiset kupongit ja indeksisidonnaiset arvopaperit. Sijoitukset ovat alakohtaisesti, maantieteellisesti ja suhteellisesti riittävän hajautettuja. Kyseisten sijoitusten tuotto koituu vakautustukirahaston hyväksi.

Vakautustukirahastoon kerätään varoja jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista, vakautustukirahaston varojen sijoitustuotoista ja lainojen korkotuista, jotka jäsenvaltiot maksavat takaisin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

Vakautusjärjestelystä jäsenvaltioille myönnetyille lainoille annetaan takaus EU:n talousarviosta, ja niihin kohdistuu rahoitusriski. Tämän asetuksen nojalla jäsenvaltioille myönnettyjen lainojen pääoma on yhteensä enintään 30 miljardia euroa. EU:n talousarviossa on tarvittavat varaukset, joilla katetaan näihin lainoihin liittyvä rahoitusriski.

Korkotukia myöntävä vakautustukirahasto ei saa varoja EU:n talousarviosta.

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toiminnan päättämisaikojen odotetuista virheriskitasoista

Vuoden kuluttua siitä, kun laina on maksettu vakautustukijärjestelystä, komissio todentaa, onko tukea saanut jäsenvaltio käyttänyt varat tukikelpoisiin julkisiin investointeihin siten, että investoitu määrä on vähintään yhtä suuri kuin lainamäärä. Lisäksi komissio selvittää, onko jäsenvaltio säilyttänyt julkiset investoinnit samalla tasolla kuin viimeisten viiden vuoden aikana keskimäärin, paitsi jos komissio pitää kyseistä tasoa kestäättömänä. Jos tätä kriteeriä ei ole noudatettu, komissio tekee päätöksen, jonka mukaan jäsenvaltion on maksettava koko lainapääoma tai osa siitä takaisin ennenaikaisesti, eikä sillä ole oikeutta korkotukeen. Tällä korjausmekanismilla pyritään varmistamaan, että unionin talousarvioon ei kirjata ehdollisia velkoja tukikelvottomia investointeja varten.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on oikeus tehdä asianomaisessa jäsenvaltiossa varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen hallinnoinnin osalta.

Komissiolla, mukaan lukien Euroopan petostentorjuntavirasto, on oikeus lähettää omia virkamiehiään tai asianmukaisesti valtuutettuja edustajia tekemään teknisiä tai varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina vakautusjärjestelystä myönnettävän tuen osalta.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tuleva monivuotisen rahoituskehyn otsake ja menopuolelle ehdotettu uusi budjettikohta (ehdotetut uudet budjettikohdat)

Moni- vuotisen rahoitus- kehyn otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero 2 Koheesio ja arvot	JM/EI- JM ²⁵	EFTA- mailta ²⁶	ehdokas- mailta ²⁷	kolman- silta mailta	varainhoito- asetuksen [21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa] tarkoitett rahoitusosuudet
		EI-JM	EI	EI	EI	KYLLÄ

²⁵ JM = jaksotettut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

²⁶ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

²⁷ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	<...>	Otsake 2 – Koheesio ja arvot
---	-------	------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENSÄ
Toimintamäärärahat (jaoteltuina kohdassa 3.1 lueteltujen budjettikohtien mukaan)	Sitoumukset	(1)									
	Maksut	(2)									
Ohjelman määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ²⁸	Sitoumukset = maksut	(3)									
Ohjelman määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	= 1+3									
	Maksut	= 2+3									

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	---	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

²⁸ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENSÄ
Henkilöresurssit		0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291
Muut hallintomenot										
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291
	Maksut	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291

3.2.2. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEEN- SÄ
-------	------	------	------	------	------	------	------	---------------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 7								
Henkilöresurssit	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 7, välisumma	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 sisällymättömät²⁹								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 sisällymättömät, välisumma								

YHTEENSÄ	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määräraharake katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen määrärahasiirtojen avulla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka voidaan myöntää toimea hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

3.2.2.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

²⁹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Henkilöstötaulukon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
Päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa	5	5	5	5	5	6	6
EU:n ulkopuoliset edustustot							
Tutkimus							
• Ulkopuolinen henkilöstö: (kokoaikaiseksi muutettuna) – sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa ³⁰							
Otsake 7							
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESTA 7 rahoitettavat	– päätoimi-paikassa						
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
Ohjelman määrärahoista rahoitettavat ³¹	– päätoimi-paikassa						
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
Tutkimus							
Muu (mikä?)							
YHTEENSÄ	5	5	5	5	5	6	6

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka voidaan myöntää toimea hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

³⁰ Sopimussuhteiset toimihenkilöt; paikalliset toimihenkilöt; kansalliset asiantuntijat; vuokrahenkilöstö; nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

³¹ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.3. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen

☐ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja

☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEEN- SÄ
Rahoittamiseen osallistuva taho								
Ulkopuolisen tahon rahoitusosuudella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

☐ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

X ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

☐ vaikutukset omiin varoihin

X ☐ vaikutukset muihin tuloihin

tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐ X

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ³²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Momentti: X (tarvitaan merkintä p.m.)							

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

--

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

Vakautustukirahaston varojen hoidosta saadaan sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.
--

³² Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.